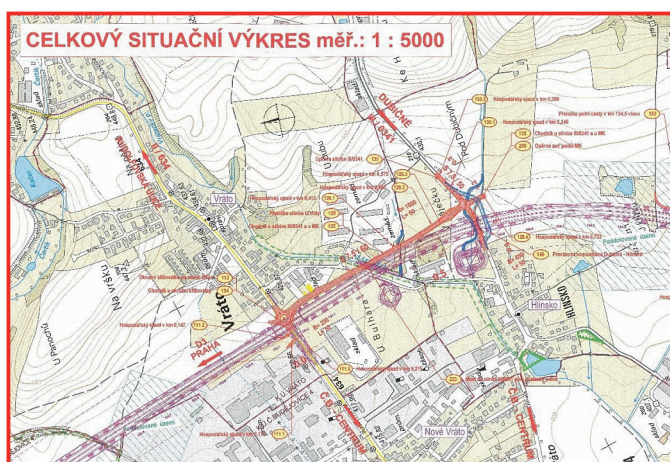

Rudolfovské listy 3/2019

■ KVĚTEN – ČERVEN ■ NOVINY PRO OBYVATELE RUDOLFOVA A HLINSKA ■

Dálnice D3 v úseku Úsilné – Hodějovice se již začala budovat

O budování dálnice D3 se mluví již celá léta. O její nutnosti se není potřeba vůbec bavit. Celá léta trvají projektové přípravy jednotlivých úseků včetně územních řízení a stavebních povolení, jejichž součástí jsou i výkupy pozemků potřebné pro výstavbu. Stačí pár metrů čtverečních pozemku, které se původní majitel rozhodne nevydat pro výstavbu, což může znamenat několikaleté zdržení příprav stavby. Dalším kamenem úrazu jsou jednotlivá výběrová řízení na dodavatele stavebních prací, kdy už se stalo takovým folklórem, že neúspěšné firmy se odvolávají a zpochybňují závěry výběrových řízení, což znamená další velké časové průtahy.

Na každou realizaci pro daný úsek je nutné sehnat dostatek finančních prostředků. Současná vláda má velké štěstí, že již několik let prožíváme velmi slušný ekonomický růst a tím se daří shánět dostatek finančních prostředků i pro budování naší D3. Důkazem toho je, že se „D trojka“ kvapem blíží od hranice Středočeského kraje až k Českým Budějovicím.

Od začátku letošního roku proběhlo slavnostní zahájení výstavby dvou úseků. V prvním případě se otevřela výstavba úseku Hodějovice – Třebonín. O několik týdnů později přišel na řadu i úsek Úsilné – Hodějovice, který se nás již velmi týká. Budovat se začalo v sousedních Hůrách, ve Vrátech, i v naší místní části Hlinsko, v katastru Dobré Vody a dalších katastrálních územích. Především v Hlinsku bude dálniční obchvat probíhat v těsné blízkosti zastavěného území našich obyvatel.

Na slavnostním otevření výstavby našeho úseku, které proběhlo 17. dubna letošního roku, jsme se s ostatními kolegy starosty dotčeními touto stavbou dozvěděli, že úsek Úsilné – Hodějovice by měl být zprovozněn v září 2022 zároveň s úsekem Hodějovice – Třebonín.

Pro naše obyvatele je důležité napsat, že průjezd Rudolfovské silnice ve Vrátech bude zachován i po vybudování dálnice. Dálnice bude v místě budoucího křížení zahlobena o cca 5 metrů a nad

dálnicí bude vytvořen nový most pro přejezd vozidel jedoucích po Rudolfovské. Nově vznikne po projetí mostu nad dálnicí od směru z Českých Budějovic na straně u Vráta okružní křižovatka, která umožní odbočení dopravy nad 3,5 tuny do Dubičného. Zároveň se stavbou dálnice totiž dojde k propojení Rudolfovské ulice a silnice vedoucí z Hlinska do Dubičného. V této lokalitě vznikne s dálnicí souběžná silnice III. třídy především pro vozidla těžší než 3,5 tuny. Na stávající silnici z Dubičného do Hlinska a naopak bude pod tělesem dálnice omezen provoz pouze pro vozidla do 3,5 tuny. Zkrátka těžší automobily z Dubičného do Hlinska po dokončení stavby dálnice již neprojedou.

I po dobu výstavby dálnice budeme moci projíždět po provizorní komunikaci, jak v Hlinsku, tak na Rudolfovské silnici. Nedostaneme se tak do situace, že bychom museli jezdit například přes Adamov a Hůry do Českých Budějovic. V Hlinsku se při výstavbě dálnice do Dubičného také provizorně dostaneme.

Nebude to jednoduché. Budeme čelit zvýšené prašnosti, v dané lokalitě bude velký pohyb stavební techniky, bude snížena rychlost na provizorních objízdných trasách. Budeme se muset obrnit trpělivostí. Dálnice se postavit musí a my víme, že se celkového dokončení za pár let dočkáme.

Vít Kavalír, starosta města

Pozvánka na besedu

ZELEŇ VE MĚSTĚ

- STROMY PRO RUDOLFOV -

kterou pořádá

Komise pro rozvoj města Rudolfov,
pod záštitou starosty města Vít Kavalíra

ve středu **5. června 2019 od 18 do 20 hodin**

v sále Hornického muzea, Rudolfov

Program

Úvod – Vít Kavalír, MÚ Rudolfov

1. **Ochrana přírody ve městě** – Ing. R. Kyrián, OŽP MM Č. Budějovice
2. **Aleje u silnic a péče o ně** – Ing. K. Řepová, SÚS Jč. kraje
3. **Význam stromů a klima ve městě** – doc. RNDr. Jan Pokorný, ENKI Třeboň
4. **Příroda do města a biologická rozmanitost** – Ing. L. Marcinová
5. **Podpory pro přírodní prvky ve městě** – Ing. E. Burešová, AOPK

Diskuse a závěry – Ing. arch. S. Kovář – Komise pro rozvoj města

VSTUP ZDARMA

Beseda pro naše obyvatele, především o pokácených stromech při Třeboňské ulici

V březnu letošního roku bylo pokáceno, tuším, sedm stromů v majetku Jihočeského kraje v těsné blízkosti Třeboňské ulice. S pokácením se zvedla vlna nevole některých našich obyvatel, kteří se možná stále domnívají, že pokácení iniciovalo město, a že se kácely zcela zdravé stromy. Tudiž bylo kácení, navíc nařízené městem, absolutní barbarství.

Chtěl bych tímto požádat všechny, kdo se o tuto problematiku zajímají, kdo chce slyšet jasnou argumentaci podloženou fakty a nechce podlehnout informacím typu „jedna paní povídala“, necht' si udělá čas **5. června letošního roku**. Vedení města ve spolupráci s Komisí pro rozvoj města připravuje na tento termín besedu za účasti několika odborníků z této oblasti.

V první části besedy proběhnou právě informace o povolování kácení stromů a náhradní výsadbě. Dojde určitě na konkrétní argumentaci, z jakého důvodu byl konkrétní strom v Rudolfově v letošním roce poražen.

Druhá, neméně zajímavá část besedy, bude o dalších možnostech práce se zelení ve městě a celkové osvětě tohoto tématu.

Chci věřit, že bude sál Hornického muzea zcela zaplněn a beseda bude úspěšná.

Vít Kavalír, starosta města

Sázením stromů zachraňujeme naši planetu i sami sebe

Vědci již bijí na poplach. A pokud bychom i my chtěli něco udělat pro zdraví naší planety, pro její klima, pro biodiverzitu, pro všechny živočichy i obyvatele, pak lze doporučit zejména toto: sázejte stromy, zadržujte vodu a šetřete energiemi. I takové by mohlo být poslání besedy na téma „Zeleň ve městě“, kterou připravila Komise pro rozvoj města Rudolfova.

Vidíme ve svém okolí, kolik stromů zde postupně ubylo, kolik dešťové vody je zbytečně svedeno přímo do kanalizace i jak se plýtvá s teplem. Jak se mění počasí a globální klima. To by se ale mohlo změnit. Není to snadné ani levné, ale nic jiného nám nakonec ani nezbyvá: je třeba zpracovat pasport a koncepci ploch veřejné zeleně, projekty výsadb zeleně a plán pravidelné péče o ni.

Je kolem nás i mnoho střeš a ploch, které by nemusely být jen sběračem vody a energetickým zářičem. Ozeleněním těchto ploch zadržíme v místě vodu, energii a vytvoříme udržitelné klima. Proto také mnohá města již i ze svých rozpočtů podporují výsadby zeleně, zelené střechy a fasády, instalace solárních panelů a retenčních nádrží na vodu. Jsou pro to určeny i různé státní dotace. Jen je třeba chtít něco dělat – přispět konkrétním počinem k trvalé udržitelnosti místa, ve kterém žijeme. A začít bychom měli u veřejných prostranství a v areálech městských organizací.

Čím více zeleně bude kolem nás, tím bude také více vláh a lepší vzduch v našem městě. Zmírní se sucha i rizika záplav. Jak si na to zajít, to by měla napovědět i chystaná beseda, která proběhne 5. června 2019 v Hornickém muzeu. Přijďte diskutovat vy všichni, komu na našem životním prostředí opravdu záleží.

Stanislav Kovář, zastupitel

Silniční stromořadí v české krajině a kácení v Rudolfově

Na konci března jsme zaznamenali v našem městě pokácení několika stromů podél Třeboňské ulice a **zaznamenal jsem debatu ohledně těchto stromů mezi některými zastupiteli a mnoho podnětů, proč se tam kácí i od mnoha obyvatel Rudolfova.**

Aleje a stromořadí jsou základním prvkem komponované krajiny a výrazným projevem lidského zasahování do přírody, přestože nejsou její běžnou součástí. V každém případě lze pozorovat, že alej vnáší do krajiny lidský řád. Stromořadí a aleje jsou bezvýhradně spojeny s komunikací, cestou nebo pěšinou. Podél cest jsou takovým obohacením, třeba i původně náhodné, náletové, na okraji obdělávané půdy a později záměrně vysazované. Poskytovaly ochranu před slunečním žářem, částečně před nepřízní počasí a snad i pochoduujícím vojskům ukrytí. Druhově skladba odpovídala geobotanickým podmínkám. Převažují však praktické stereotypy. Aleje velkostatků bývaly většinou monokulturní, byla to lípa srdčitá, javor klen, dub letní, jírovec. Selské aleje bývaly ovocné pro jejich užitkovost a menší zastínění, charakteristickým selským stromem ve

vesnicích byl jasan. Také guberniální nařízení z roku 1820 předepisuje podél státních silnic ovocné stromy. Později se prosadila u silnic skladba smíšená, neměli bychom však zapomenout, že krajina není botanicou zahradou s ukázkami a že rozmanitost je třeba sjednocovat tradičními kosterními dřevinami. Položíme-li si otázku, v jakém stavu byly aleje a jejich péče na sklonku minulého režimu, dojdeme pravděpodobně k závěru, že aleje sice nebyly prioritou socialistického plánování, ale také nebyly koncepční překážkou v péči o krajinu. Péči o dřeviny silničních stromořadí zajišťovali v té době odborní pracovníci – sadaři. Stromy se systematicky opatřovaly bílými bezpečnostními pruhy a odrazkami. Došlo k rozdělení právního režimu stromořadí za příkopem a na krajnici, kdy je v druhém případě „stromovi“ (a další vyjmenované předměty) považováno za tzv. pevnou překážku, a prováděcí vyhláška č. 35/1984 Sb. určila lhůtu pro odstranění stromů rostoucích na krajnici do 31. 12. 1990. Fakticky ale nedošlo k systematickému odstranění těchto dřevin z krajnic, a to ani do 1. 1. 1998, kdy začal platit nový zákon o pozemních komunikacích č. 13/1997 Sb., který ponechává na aktivitě silničních úřadů, zda navrhnou odstranění stromu. Silniční vegetace, tedy veškeré stromy, keře i trávníky, jsou příslušenstvím komunikací. Vlastníci a správci jednotlivých pozemních komunikací tedy **vlastní i vegetaci kolem nich, resp. ji spravují.**

Ochrana zeleně, stromů, stromořadí a dřevin obsahuje zákon o ochraně přírody a krajiny a jeho prováděcí vyhláška (vyhláška č. 395/1992 Sb., kterou se provádějí některá ustanovení zákona České národní rady č. 114/1992 Sb. o ochraně přírody a krajiny v platném znění, dále jen „prováděcí vyhláška k zákonu o ochraně přírody“). Tento zákon stanovuje obecnou ochranu všech dřevin rostoucích mimo les, kterými rozumí stromy či keře rostoucí jednotlivě i ve skupinách ve volné krajině i v sídelních útvech na pozemcích mimo lesní půdní fond. Všechny dřeviny jsou zákonem o ochraně přírody chráněny (pod hrozbou pokut a nápravných opatření) před poškozováním a ničením. O jejich kácení se většinou rozhoduje ve správním řízení. V některých případech je přípustný oznamovací režim, stromy stanovené velikostí lze kácet i bez oznámení. Předmětem rozhodování není povolování ořezu dřevin.

Se stále se zvětšující intenzitou dopravy na našich komunikacích a snahou o vytváření bezpečného dopravního prostoru v rámci Národní strategie BESIP pro období 2011 až 2020 je apel k přijetí včasného opatření k odstranění stromů tvořící pevnou překážku, společně s kořenovým systémem narušují dotčenou komunikaci, narušují rozhledové poměry zejména v křižovatkách a svým stavem, s možností pádu celého stromu nebo jednotlivých částí, bezprostředně ohrožují bezpečnost silničního provozu, včetně chodníků a pozemků ke stromu přilehlých.

Na základě těchto informací se vrátíme k březnovému kácení stromů na Rudolfově a z mého pohledu a informací vyplývá, že ke kácení těchto stromů, které provedla Správa a údržba silnic Jihočeského kraje (SÚS Jčk, závod České Budějovice) na pozemcích Jihočeského kraje, došlo z důvodu jejich zdravotního stavu. Jelikož jde o organizaci zřizovanou Jihočeským krajem pro účel správy a údržby silnic Jčk, je oprávněna s majetkem ve své správě hospodařit.

Vlastnímu kácení předchází povolovací proces, kterého se zúčastnila za SÚS Jčk Ing. Řepová, jako dendrolog této organizace. A aby vše proběhlo řádným způsobem, tak si k prohlídce jednotlivých stromů přizvala jako konzultanta a znalce Ing. Kunceho, dendrologa z Agentury ochrany přírody a krajiny v Českých Budějovicích, která zajišťuje výkon státní správy v obvodu územní působnosti Agentury, dle zákona o ochraně přírody a krajiny. Aby toho nebylo málo, tak vše ještě konzultovala s pracovníky České inspekce životního prostředí, inspektorátu v Českých Budějovicích. Teprve na základě těchto informací a posudků bylo požádáno o povolení ke kácení stromů na orgán ochrany přírody v k.ú. Rudolfov, čímž je MěÚ Rudolfov, který jako orgán státní správy vydá povolení formou rozhodnutí, které musí ze zákona obsahovat náležitosti jako výrok v užším slova smyslu, odůvodnění – popis stavu, vyjádření účastníků, dokazování, zdůvodnění právního stavu věci, poučení o možnosti podat opravný prostředek a datum a místo vydání. V tomto případě by měl obsahovat ze zákona i náhradní

výsadbu za tyto pokácené stromy, jejich počet, místo výsadby a následnou několikaletou péči.

Sami určitě víte, že nejdenní strom při této komunikaci již spadl a jsme svědci, že po každém velkém povětrí se okolo těchto stromů povaluje mnoho spadlých větví a částí, které jsou již dávno suché a mrtvé. Osobně jsem přesvědčen, že všechny stromy, které byly odstraněny, odpovídaly stavu, který byl důvodem k jejich pokácení, přestože na první pohled toto není vidět a na patě stromů na pařezu se to rovněž nedá odborně rozpoznat. Prostě, není nic věčného, všechno jednou končí, aby něco nového mohlo začít znovu. Není problém, aby orgán ochrany přírody v Rudolfově v rozhodnutí požadoval i více stromů, než jen kus za kus a město Rudolfov si může i určit své pozemky, kam nasměrovat novou výsadbu.

P. S. Tomuto tématu by se měla věnovat i beseda Zeleň ve městě – stromy pro Rudolfov, která proběhne 5. 6. 2019 v Hornickém muzeu a Ing. Řepová, zde vysvětlí podrobnosti SÚS JČK k tomuto kácení.

Holovský Miroslav, zastupitel

Propadlá kanalizační vpust' a další drobnosti Na Rozcestí

Křižovatka Rozcestí by měla být do dvou měsíců zkolaudovaná. Momentálně běží zkušební provoz, kde již byl doplněn nástřik nového plastového vodorovného značení. Také řešíme poškozenou statiku jednoho přilehlého domu a doplnění dopravního značení v nově vzniklé krátké slepé uličce, která slouží jako příjezd ke dvěma stávajícím domům a bohužel tam parkují cizí vozidla, která brání ve výjezdu domácím. Tuto nepříjemnost jsme chtěli vyřešit doplněním dopravního značení, konkrétně zákazem vjezdu s dodatkovou tabulkou. Nedaří se nám ovšem dotáhnout do konce povolení pro umístění této značky z důvodu nesouhlasného stanoviska dopravní policie, která tvrdí, že tato značka je v tomto místě nadbytečná. Někdy mi přijde, že při vydání takového stanoviska zcela chybí zdravý rozum.

Od února řešíme propadlou kanalizační vpust' v průjezdném profilu jízdního pruhu ve směru do Českých Budějovic v místě zastávkového zálivu pro MHD. Z našeho pohledu je tato vpust' propadlá o několik centimetrů a při průjezdu nejvýše dovolenou rychlostí 50 km/h to řidič auta nepříjemně pocítí. Vůbec nechci spekulovat, co tato nerovnost může udělat s rozjetým cyklistou nebo motocyklistou. Několikrát jsme to řešili s investorem. Až na posledním jednání nyní v květnu bylo rozhodnuto, že bude zhotovitel vyzván k opravě. Je sice nepříjemné sahát do nové křižovatky, když není ještě ani zkolaudovaná, ale tohle je moc velká nerovnost, která by se naopak časem mohla ještě zhoršovat.

Přes tyto drobnosti jsme s novou křižovatkou spokojeni, hlavně pro její přehlednost.

Vít Kavalír, starosta města

Úprava přelivné hrany kanalizačního sběrače

Kanalizační sběrač je jednoduše řečeno potrubí, které spojuje naši kanalizaci a kanalizaci některých okolních obcí s čistírnou odpadních vod, která se nachází v nedalekých Hrdějovicích. ČOV Hrdějovice provozuje společnost Čevak. To znamená, že splašková odpadní voda vytvořená na našem území končí právě v Hrdějovicích. Město Rudolfov spolu s okolními obcemi budovalo tento sběrač po roce 2000.

Jelikož má město Rudolfov vybudovanou v dřívější většině případů tak zvanou jednotnou kanalizační síť, tak spolu se splašky jsou bohužel pouštěny do kanalizace i dešťové vody. Je jasné, že tyto dešťové vody, zvláště při přívalových deštích, dělají kanalizaci problémy a přetěžují naši kanalizační soustavu. Mnohdy se stalo, že té vody je tolik, že uvolní kryt (poklop) kanalizační vpusti a dešťová voda vytéká nekontrolovaně na silnici.

Abychom předešli poničení kanalizační soustavy a umožnili rychlý odtok dešťových vod, tak jsou zřizovány tak zvané odlehčovací komory, tedy místa, kde může nahromaděná dešťová voda opustit soustavu potrubí a odlehčit kanalizaci v daném místě. S tím jsou spojené problémy ekologické povahy, kdy je jasné, že v jednotné kanalizační síti vytéká dešťová voda spolu se splašky, které se poté dostávají do přilehlých vodních toků, kam splašky rozhodně nepatří.

Největší odlehčovací komoru pro odlehčení dešťových vod vybuvovalo město Rudolfov právě při budování kanalizačního sběrače v katastru obce Vráto. Tedy v místech kde splašky svedené z většiny našeho území míří již do kanalizační soustavy Českých Budějovic a pak na zmiňovanou ČOV Hrdějovice. Tato největší odlehčovací komora se nazývá OK1.

Právě na odlehčovací komoře OK1 dochází k největšímu odlehčení dešťových vod smíchaných spolu se splašky pocházejících z našeho území. V tomto místě tedy dochází při intenzivních deštích k únikům splašků do přilehlé nádrže, účelově vybudované k tomu, aby se jednou za čas odtěžila a splašky se nedostávaly do vodní soustavy.

Pro nás všechny, komu není lhostejné, v jakém prostředí žijeme a jaké ekologické zátěže sami vytváříme, je tedy důležité, aby se z odlehčovacích komor, vybudovaných k těmto účelům, dostávalo splaškových vod co možná nejméně.

Z tohoto důvodu jsme nechali prověřit technický stav odlehčovací komory OK1, především stav a výšku její přelivné hrany a zjištění byla velmi zajímavá.

Potrubí v odlehčovací komoře je rozříznuté a její horní část je odstraněna tak, aby když přijdou zmíněné intenzivní deště, tak se přes přelivnou hranu dostává přebytečná vody pryč z kanalizační soustavy.

Obdrželi jsme od odborníků zásadní zjištění, které nás přimělo k rychlé akci – při provozu stávající přelivné hrany docházelo k odlehčení kanalizačního potrubí i za stavu, kdy nebylo odlehčení nutné. Nebyla tedy zcela využita kapacita odtokového potrubí směrem do Českých Budějovic!!!

Nechali jsme tedy bez odkladu upravit přelivnou hranu správcem kanalizační soustavy. Dle následného vyjádření správce byla přelivná hrana upravena takto:

Z jedné strany je nově dána pásovina cca 30 cm a na druhé straně cca 12 cm. Hrana byla udělána tak, aby docházelo k plnému využití odtokového kanalizačního řadu a k odlehčení docházelo jen v případech, kdy je hladina odpadní vody nad vršek odtokového potrubí.

Jsem přesvědčen, že tato úprava velmi pomůže zlepšit ekologický dopad na technicky nedokonalou jednotnou kanalizaci, která byla bohužel historicky vybudována a není ve finančních možnostech města tento stav zcela změnit.

Vít Kavalír, starosta města

Vodníka na rybníku Jarval nahradila vodní víla

Mnozí z vás si všimli, že od podzimu loňského roku již není nad rybníční hladinou Jarvalu umístěn dřevěný vodník, na kterého byli mnozí návštěvníci a zejména děti zvyklí. Ten se bohužel během let a vlivem počasí téměř rozpadl a musel být odstraněn.

Místo bylo dlouho prázdné a návštěvníci se často dotazovali, jestli bude vodník opět umístěn. Vodníka nahradila 6. května vodní víla zhotovená z kamene výtvarnicí a sochařkou Jitkou Kúsovou z Klášterce nad Ohří.

Pevně věříme, že se vám bude socha líbit a bude důstojnou součástí brány do údolí Rudolfovského potoka.

Jaroslav Valevský ml.

Přednášky o resuscitaci s AED budou pokračovat

Koncem března proběhla další přednáška na téma „Kardiopulmonální resuscitace s automatickým externím defibrilátorem (AED) pro laické zachránce“. Zájemci si v jejím průběhu mohli zkusit na figurínách, jak postupovat při náhlé zástavě oběhu s instruktážním AED.

Figuríny a instruktážní AED byly zapůjčeny z anesteziologicko-resuscitačního oddělení a neonatologie Nemocnice České Budějovice a také z výchovného střediska Zdravotnické záchranné služby Jihočeského kraje. Touto formou bych proto chtěl oběma zdravotnickým zařízením velmi poděkovat za zapůjčení.

Na přednášku dorazili i občané, kteří v minulosti poskytovali první pomoc a nebáli se na úvod před publikem vystoupit a o těchto zkušenostech pohovořit. Zde patří poděkování především panu Antonínu Vítovcovi.

Situace kolem prvního veřejně dostupného AED v Jihočeském kraji z Rudolfova též zaujala redaktora z Českého rozhlasu České Budějovice pana Zdenka Zajíčka, který o tématu na místě natáčel a následně připravil asi 9 minutovou publicistickou reportáž odvysílanou na této rozhlasové stanici 13. dubna. Kromě zvukového záznamu nácviku záchrany života si v ní můžete např. poslechnout i rozhovor s panem Josefem Hořejšem, který zažil resuscitaci v nedávné době takřkajíc na vlastní kůži coby zachraňovaný. Na přednášku se přišel podívat, aby se s odstupem času dozvěděl, co všechno takový postup obnáší. Díky včasnému zahájení a správnému provádění resuscitace teď může být mezi námi. Jeho příběh jen dokazuje, že i takové situace mohou mít šťastný konec. I proto bych chtěl panu Hořejšovi poděkovat za otevřenost, s níž se podělil o svou zkušenost a popřát mu mnoho zdraví! Odkaz na reportáž najdete na adrese: <https://budejovice.rozhlas.cz/zastava-srdce-stale-casteji-postihuje-i-mladsi-lidi-na-verejnych-mistech-se-7893990> Mnoho z vás se mimo jiné dotazovalo, zda budou přednášky pokračovat, což jen dokládá, že se téma setkal s pozitivním ohlasem. Myslím tedy, že bychom na ně měli alespoň 2 krát ročně navázat. A to i z prostého důvodu, že teoretické vědomosti se mohou v průběhu 3 – 6 měsíců vytrácet. Další přednášky tedy určitě proběhnou a o datu jejich konání budete vždy včas informováni.

Závěrem bych chtěl dodat jedno hlavní sdělení, které by každý, kdo se dostane do pozice zachraňujícího, měl mít vždy na paměti: Jestliže dospělá osoba nereaguje a nedýchá, nebo nedýchá normálně, volejte okamžitě linku 155 a zahajte resuscitaci. Zachránce tak může při samotném stlačování hrudníku zvýšit naději na přežití 2 – 3 krát.

Jaroslav Valevský ml.

Pozn.: Všechny citované osoby souhlasily s uveřejněním.

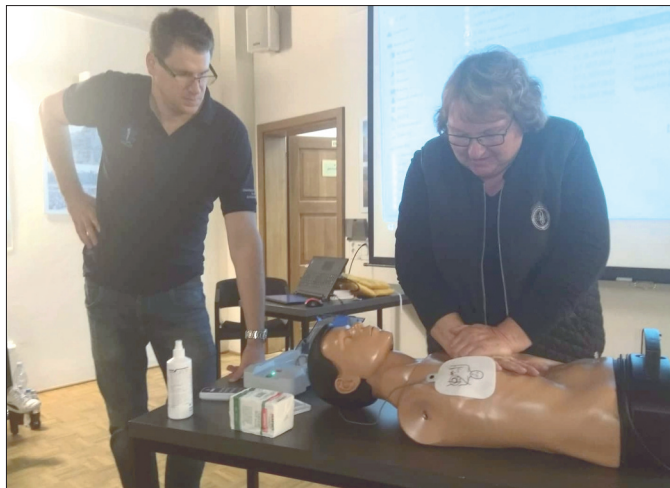

foto Zdeněk Zajíček

Na Sekeře se prozatím stavět nebude...

Vážení spoluobčané,

v minulých vydáních Rudolfovských listů jsme vás informovali o kauze „načerno“ postavené stavby ZTV Na Sekeře, kterou v rozporu s územním rozhodnutím a stavebním povolením postavil developer pan Boček.

Zde je stručná rekapitulace celého případu:

V prosinci 2016 jsme jako občané z Jivenské ulice informovali zastupitele na zasedání, že podle našeho názoru je Na Sekeře před dokončením stavba ZTV, kterou realizovala firma Stavitelství Matourek pro developera pana Bočka.

Náš závěr byl opřen o to, že:

- 1) dílo bylo provedeno v rozporu (jinak) s vydaným a platným územním rozhodnutím
- 2) dílo bylo provedeno v rozporu (jinak) s vydaným stavebním povolením, které vydal Magistrát města České Budějovice, odbor dopravy a silničního hospodářství (dále jen MM ČB, ODaSH), Ing. Mráz (na místo povolených 6 parkovacích míst bylo provedeno 42 míst).

Přes náš protest bylo dílo dokončeno a MM ČB, ODaSH jej zkolaudoval.

Opět jsme podali odvolání proti kolaudačnímu rozhodnutí MM ČB, ODaSH, který sice poté vydal rozhodnutí o odstranění stavby, ale posléze na žádost developera pana Bočka o změnu stavby před dokončením a ve smyslu příslušných odstavců stavebního zákona v tom rozsahu, jak byla „načerno“ postavena, opětně povolil.

Občané Jivenské ulice, kteří byli přímí účastníci řízení (sousedé se stavbou ZTV) podali dne 25. 4. 2018 25 námitek proti rozhodnutí MM ČB, ODaSH, který je všechny bez jakékoli rozumné odpovědi či prozkoumání zamítl.

Nezbylo nám nic jiného, než se opět odvolat proti rozhodnutí MM ČB, ODaSH na Krajský úřad Jihočeského kraje. KÚ celou záležitost včetně odvolání, oprávněnost námitek občanů a činnost MM ČB, ODaSH přezkoumal a dne 2. 5. 2019 vydal rozhodnutí, kde rozhodnutí MM ČB, ODaSH zrušil a vrátil k novému projednání.

Je to v současné době potvrzení našich námitek proti „černé stavbě“. Pro zajímavost uvádíme, že zrušující rozhodnutí KÚ Jihočeského kraje ze dne 2. 5. 2019 má 10 stran, kde je konstatováno že:

- stavba byla provedena bez povolení
 - podmínky ČEVAKu nejsou zapracovány v rozhodnutí MM ČB, ODaSH
 - ČEVAKu byla zřejmě předložena jiná dokumentace (pro 8 RD a 6 vícegeneračních domů o třech podlažích – což je zásadní nesoulad s platným vydaným územním rozhodnutím
 - developer vůbec neakceptoval stanovisko a doporučení Policie ČR tj. zklidněná komunikace bez chodníků, široký příčný práh atd.
 - není provedena oddělená dešťová a splašková kanalizace
 - parkoviště měla dle územního plánu a územního rozhodnutí (oba dokumenty jsou platné) být na pozemcích jednotlivých majitelů parcel., společných parkovišť mělo být 6 a nikoli 42.
 - je špatně zpracována projektová dokumentace
 - developer žádal o dodatečné povolení stavby parkovišť, ale MM ČB, ODaSH mu ještě povolil nad rámec žádosti prodloužení komunikace s napojením dalšího ramene a chodníku podél 27 kolmých parkovacích stání
 - MM ČB, ODaSH neakceptoval KÚ oddělení územního plánování, který upozornil na překročení zastavitelnosti na pozemcích
 - MM ČB, ODaSH bagatelizoval zvýšení odvodňovaných ploch o 55 %, t. j. o 789 m² a víc nic neřešil
 - MM ČB, ODaSH neřešil zaplavování sousedních pozemků vodou stékající ze ZTV a narušení biodiverzity rybníku Blaheta
- Nebudeme unavovat čtenáře Rudolfovských listů kompletním výčtem pochybení a nezákonných rozhodnutí MM ČB, ODaSH. Čtenáři si o jeho kvalitě, odbornosti a „službě občanům“ jistě udělají obrázek sami. V případě konkrétního zájmu zašleme zveřejněné rozhodnutí krajského úřadu k detailnímu prostudování. Tím ale naše zaujetí řešit území Na Sekeře podle platných a projednaných dokumentů nekončí. Vše je zrušeno, ale černá stavba stojí dál.
- KÚ Jihočeského kraje vyjádřil právní názor, že v novém projednávání bude potřeba odstranit vytýkané nedostatky, posoudit dodatečně povolovanou stavbu s cíli a úkoly územního plánování,

politikou územního rozvoje s územně plánovací dokumentací, s veřejným zájmem v návaznosti na další podmiňující stavby – kanalizace atd.

Začínáme tedy znovu. Protože mezi účastníky řízení patří i MÚ Rudolfov, chtěli bychom touto cestou poděkovat zastupitelům města, ať už bývalým nebo staronovým, zejména Ing. Z. Sobiškově, MUDr. J. Valevskému, Ing. M. Třebínovi, panu starostovi V. Kavalírovi a všem, kteří se v kauze ZTV Na Sekeře angažovali i nadále angažují za jejich pomoc, morální podporu i konkrétní angažovanost při řešení našeho problému. Tím, že se touto problematikou zabývají, dávají najevo, že jim osud severovýchodní části katastrálního území Rudolfova Na Sekeře není lhostejný. Děkuje.

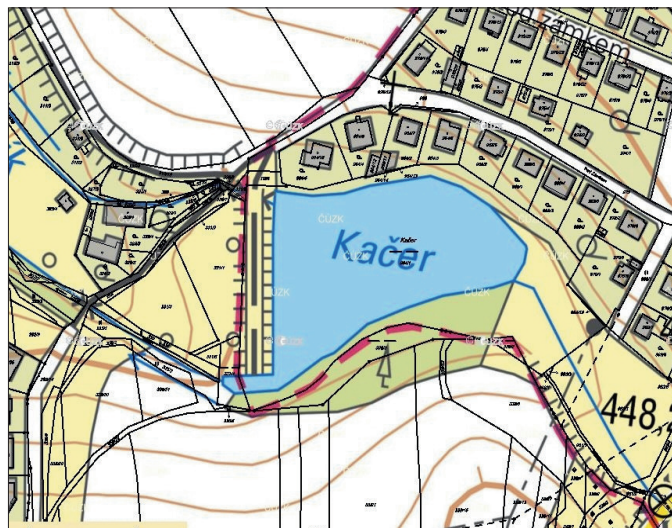
Ing. Peterka Jan, Soukup Bohumil

Hráz rybníka Kačer

Pod hrází rybníka Kačer, na katastru obce Vráto – parc. č. 331/1 a 331/6 vyrůstá nový dům. Rybník je ve vlastnictví města Rudolfova (parc. č. 964/1 v k. ú. Rudolfov u Č. Budějovic) a se stavbou přímo sousedí. Z textové části územního plánu Rudolfov (kapitola e, bod 4) se můžeme dozvědět, že koruna hráze je problémovým místem, protože výška vody přes stávající bezpečnostní přeliv přesahuje výšku hráze a jako protipovodňové opatření je navrženo navýšení hráze o výšku 92 cm s přisypáním návodního svahu hráze a odbahnění rybníka.

Stavba a terénní úpravy dosahují až ke hrázi a stavebník požaduje, aby město Rudolfov pokácelo některé stromy na ní. Zapsaný spolek Náš domov, zabývající se ochranou životního prostředí Rudolfova a okolí, podal v březnu 2019 návrhy a připomínky do řízení o povolení kácení. Dovolili jsme si vyjádřit názor, že není zřejmé, zda vykácením nebude oslabena pevnost hráze a navrhli řešit kácení stromů v dalších souvislostech, např. s budoucí realizací navrženého protipovodňového opatření. Rybník slouží i jako požární nádrž a v zájmu města Rudolfova by měla být ochrana celého rybníka jako vodního díla tak, aby rybník a jeho hráze byla bez závad a v budoucnu nemohlo dojít k ohrožení nemovitostí pod ním a z toho plynoucího rizika náhrady škod pro město Rudolfov. Měla by být zachována možnost přístupu k celému tělesu hráze pro údržbu a opravy, při kácení a údržbě stromů, pod vzdušnou stranou hráze by mělo být požadováno ze strany města zachování volného a neoploceného pruhu pro přístup techniky a údržbu zeleně.

Za Náš domov, z. s. Zdeňka Sobišková

Vítání občánků

Dne 14. května 2019 jsme do světa vítali naše nové občánky. Celkem se narodilo 16 dětí v období od 1. března 2018 do 28. února 2019, což je téměř o polovinu méně než v loňském roce.

K vítání občánků se nám přihlásilo 12 miminek, která uváděl do života v našem městě pan starosta Vít Kavalír. Velmi milé vystoupení plné básniček a písniček si pro rodiče s dětmi připravily dívky ze ZŠ Rudolfov pod vedením paní Mgr. Daniely Brůhové, za což jim moc děkujeme, jejich vystoupení je vždy svědomitě

přípravené a děvčátka vždy vykouzlí úsměv na tvářích všech zúčastněných.

Každé naše miminko obdrželo v upomínku na tento den Pamětní list a minci se jménem, datem narození a znakem svého rodného města Rudolfova, maminky navíc ještě květinu.

Jako vzpomínku na tento den ještě rodiče obdrží od Města Rudolfova fotografii a jejich podpis zůstane v Pamětní knize města, kde je k tomuto dni proveden zápis o události vítání občánků.

Jsmo velmi potěšeni, že je stále o tuto akci pro maminky s dětmi zájem a přejeme našim dětem ještě jednou mnoho zdraví, úsměvů, radosti a rodičům, aby jim tady u nás bylo dobře.

Zuzana Vyžrálková Vegešová, matrikářka

Horníci se opět sešli v Rudolfově

12. dubna se sešli zástupci dvaceti hornických spolků a subjektů z České republiky v konferenčním sále Hornického muzea v Rudolfově, aby zde rozhodli o vítězích celostátní ceny SHHS Český permon. Páteční valné hromadě předcházely čtvrtletní doprovodný program, prohlídka vodní elektrárny na Jiráskově jezu v Českých Budějovicích a rudolfovské palírně slivovice s ochutnávkou specialit. Po oběderstvení následoval důležitý čtvrtletní neformální večer s kuloárním jednáním o vítězích. Letos na hostitelskou Společnost přátel Rudolfova padla nejen role hostitele, ale i starost s vedením schůze. Když v pátek konečně vystřídala nervozitu spokojenost i hrdost, mohli jsme konstatovat, že jsme to zvládli výborně zejména díky obětavosti našich členů. O spokojenosti účastníků svědčily sdílené ohlasy na „netu“ a facebooku. Dovolím si jeden za všechny:

„...další plodné jednání z krásného a pohostinného Rudolfova“. Ač jsem vázán mlčenlivostí ohledně výsledku Permonů, prozradím alespoň, že ze třech rudolfovských nominací sdílených i dalšími členy vyšly všechny. Největší radost mám z té pro tvůrce televizního filmu Dukla 61. Slavnostní předávání cen se letos uskuteční na setkání hornických měst 22. června v gotické síni jihlavské radnice.

Vratislav Klabouch

Odešel Pavel Brožka

Ten, který rád rozdával radost a dárky nás navždy opustil 30. března.

Nepsaný principál rudolfovského rádoby divadla, ale hlavně pimprlového divadélka Viďadlo, filozof a komentátor všehomíra, který miloval hrani se slovy, odešel tiše a nenápadně na následky zákeřné nemoci aniž by se zmínil. Prostě tím nechtěl nikoho obtěžkávat, zkrátka celý on.

Pavel s námi začal pracovat při přípravě prvních slavností v roce 2000. Jako nový obyvatel nedalekých Vyhliček neboli Belvedéru chtěl pomoci s historickým výjevem. Choval se vždy nenápadně a skromně, takže nás zprvu zapomněl upozornit, že je absolventem DAMU a strávil nějaký čas na stáži v Belgii. Belgie mu navždy zůstala pod kůží a byla v tom i jistá francouzská nedbalá elegance, koneckonců nedbalost byla pro Pavla typická se vším všudy. A vyčerpávající. Dokázal být přímý a upřímný až do morku kosti, záleželo mu na pravdě. Pro Rudolfov napsal a zrežíroval Betlémský příběh a já měl pocit, že ty myšlenky nosil v hlavě odkaziva, považoval to snad za svůj životní úkol, stejně jako ten Velikonoční, který už nestihl. Proč si člověk vždy uvědomuje ztráty až s odstupem času? Bývají bolestné. A definitivní.

Vratislav Klabouch

Tragédie Rudolfova aneb Co se stalo před 400 lety?

15. června tomu bude kulatých 400 let od jedné z nejtragičtějších epizod v dějinách Rudolfova. Ač bychom ji mohli považovat za dávno zasutou událost, převrstvenou jinými historickými milníky, rezonuje v obecném povědomí o Rudolfovu podobně jako hornická minulost. Je součástí identity města a trůfám si tvrdit i poučnou součástí jeho stigma. Je škoda, že se při příležitosti kulatého výročí téma více nepublikuje v různých souvislostech a nevyjasňuje i se zdravým zbavováním se historických fabulací.

O někdejších konfliktních soužití měst, Budějovic a Rudolfova, zřejmě panuje základní povědomost. Počátek strastí se klade k živelnému vzniku velkého hornického sídliště na již hospodářsky konsolidovaném území města Budějovic. Chaotickým vznikem nového sídla došlo k narušení původního polního a lesního charakteru krajiny a vzniku napětí se starousedlíky. Nově přichozí byli zcela odlišného naturelu, zvyků, vyznání i jazyka na rozdíl od obyvatel původních vsí i královského města. Prosperita a tedy postavení každého města a jeho obyvatel byly odvislé od možnosti obchodní expanze do širokého okolí. Obchodní monopol byl nadto upevňován městskými privilegii a v nejednom případě i řešením nemajícím jinde obdoby – silou. V tom bylo postavení královských Budějovic skutečně mocné, zejména v konzervativním prostředí tehdejších jižních Čech. Stalo se však něco nevidaného. Cizorodým horníkům a jejich předákům se podařilo staleté monopoly nejen postupně narušovat, ale v roce 1585 zcela rozbít. Dosáhli vydání císařského privilegia, podle kterého bylo uznáno nové zcela svobodné město s rozsáhlými hospodářskými privilegii včetně solního skladu a pivovaru k vlastní potřebě. Důvody, které vedly k hospodářské újmě Budějovic, byly přitom pro císaře zcela praktické: vysoké monopolní ceny budějovických překupníků startující krizi dolování a úpadek těžby. V privilegii se také uvádí jeden z důvodů povýšení města: sídlo již přesáhlo počet 250 domů. Můžeme tedy srovnávat: Budějovice i s předměstími měly v té době kolem 400 domů. Hospodářská situace v oblasti se tím změnila stejně jako cíl obchodníků a prodávajícího venkovského obyvatelstva. Královské město se jen těžko smířovalo s existencí privilegiovaného rivala na necelou vzdálenost mílového práva a v komunikaci s ním nadále jednalo jako s poddaným, dokonce jej vyzvalo, aby se privilegii vzdal. Avšak málo platné, přes protesty Budějovic stav trval i v době, kdy už těžba stříbra ustala, a hornické město se vylidňovalo. Přesto císař privilegium v roce 1614 potvrdil. V Rudolfově se však podnikání nechopilo dost schopných lidí, což je jistá analogie k současnosti. V tom měli Budějovice štěstí. I když se situace naoko uklidnila, spor nebezpečně doutnal pod povrchem a bylo otázkou, kdy eskaluje.

A jak to skončilo? Masakrem jak o Bartolomějské noci. Odesli to zejména ti, kteří si to zasloužili nejméně. Po vypuknutí stavovského povstání proti Habsburkům (1618 – 1620) operovaly tisícetlavy armády obou stran na území jižních Čech. Po vzájemných šarvátkách se zastavily proti sobě: jaká náhoda – císařští v Budějovicích, stavové v Rudolfově, hlavní štáb stavů dlel v rudolfovském záměcku. Tak stanuli oba rivalové pomyslně proti sobě. Budějovičtí bránící katolictví v chráněné pevnosti a Rudolfovští v otevřeném hornickém městě nevěděli, co si počít. Při půlročním obléhání Budějovic v zimě 1618 – 1619 zemřelo na hladomor a nemoci stovky obyvatel i žoldnéřů. Nenávist se tak zcela obnažila. Po zlomovém spěšném ústupu stavů z Rudolfova 15. června časně zrána, okamžitě vyrazila k pronásledování císařská armáda. V patách jí táhla městská domobrana a rozvášněný dav. Když byli císařští odrazeni zadními voji stavovských u Lišova, stáhli se k Rudolfovu a zde vojsko odmítlo velitelům poslušnost a dalo se do drancování kořisti. Do plenění se však pustilo také měsíce strádající venkovské i městské obyvatelstvo Budějovic. A vše nasvědčuje tomu, že průchod vášním a nízkým pudům byl dán dokonale. Kdo nevzal nohy na ramena, vystavil se obrovskému riziku. „Prvními obětmi se stali havíři nastupující ranní směnu, byli davem ubíjeni a metáni do šachet. Pak se pustili do lidu, který zůstal v městě a všechny bez milosti postříleli nebo zešavlovali, mezi jinými i evangelického kazatele Martina Zieznera s jeho manželkou a šesti dětmi, město pak zapálili, do ohně byla nesmyslně vmetena spousta drahé kořisti...“ (Bedřich Böhnelt). Drancování pokračovalo několik dní, hornické město se zcela vylidnilo a ze tří čtvrtin lehlo popelem. Ještě v roce 1654, tedy 35 let po události, uvádí berní rula v Rudolfově 168 domů, z toho však 118 pustých, zbořeníšť či spálenišť – později již neuváděných. To je také pravděpodobný výsledek pozdějšího charakteru rozsáhlého avšak rozvolněného – řídkého sídla, platného dodnes. Rivalita byla natolik velká, že si Budějovice po vítězné bitvě na Bílé hoře v listopadu 1620 nechaly Rudolfov císařem darovat jako zničené město i s doly, privilegia byla přitom převedena na ně a zakázáno bylo i užívání městského znaku. V Budějovických symbolech přitom hornictví najdeme v polepšeném dnes již nepoužívaném znaku z roku 1648 – hornická kladiva a půlměsíc. V sále českobudějovické radnice jsou vymalováni barokní horníci, dávání však do souvislosti s těžbou zlata v městské osadě Dobrá Voda. Svědčí to o exemplárním zatracení hornického města? Nejdůležitější pro zkázu Rudolfova však byla ztráta hospodářských privilegií z roku 1585. Bez nich se Rudolfov stal chudým sídlem nemajetných obyvatel – domkářů odkázaných na vůli královského města. Návrat k původní prosperitě byl prakticky znemožněn. Takové soužití dvou měst nemělo jinde obdoby.

A co z toho vyplývá pro dnešek? Historické vazby a vztahy jsou jako hluboké koleje, ze kterých se těžko vybočuje. Události 1619 se zdají být skutečně dávno zasuty, zdá se, že nikoho nezajímají, společnost žije v jiných realitách i starostech. Faktem však je, že nikdy nedošlo k jejich vyrovnání byť symbolickému, které by udělalo tlustou čáru a nasměrovalo Rudolfov dál. Vyžaduje to nadhled. Dospět k němu je často nutné pracnou analýzou. Můžeme se o ni pokusit v některém pokračování. Současné výročí je k tomu vhodnou příležitostí.

Vratislav Klabouch

Vážení čtenáři Rudolfovských listů, dne 30. 3. 2019 mě zaujal článek publikovaný na webových stránkách Deníku ohledně toho, co se stalo v roce 1974 v rudolfovském hostinci Na Americe. Do této hospody velmi rád chodím, ale o tom, co se zde dělo znám jen z vyprávění. Deník s uveřejněním článku v našem periodiku souhlasil, tak třeba bude zajímat i další občany, kteří v této době nežili.

Jaroslav Valevský ml.

Před 45 lety policie rozehnala festival v Rudolfově

Dne 30. března 1974 se sjelo téměř 400 mladých lidí do Rudolfova u Českých Budějovic, kde se měl v hostinci Na Americe konat malý hudební festival za účasti místní kapely Adept a pražských The Plastic People of the Universe a DG307. Ještě před jejich vystoupením začal policejní zásah proti „vlasatcům“, který šokoval účastníky koncertu i náhodné přihlížející bezprecedentní brutalitou.

Hudební festival v Rudolfově před 45 brutálně rozehnala policie

Foto: Petr Prokeš

Na Americe se „taneční čaje“, tedy bigbeatové koncerty, konaly na začátku 70. let takřka každý pátek. „Byly to živé koncerty, na kterých kapely hrály i tehdy zakázaný tvrdý bigbeat,“ vzpomínala jejich pravidelná návštěvnice Lenka Honnerová. „Na Americe jsme se dozvěděli o kapele The Plastic People of the Universe a obdivovali je. Takže když se prosllechlo, že budou hrát v Rudolfově, museli jsme u toho být. Byla to velká euforie,“ uvedla. Do Rudolfova se tehdy vydali i mladí lidé ze všech koutů Československa, mezi nimi i disidentka z Prahy Dana Němcová se svými dcerami: „Rudolfov měl být takový malý festival, bylo tam spousta lidí, samozřejmě nápadných pro venkovany, protože měli dlouhé vlasy, džíny, něco prudec cizorodého v té malé obci, a vzbudilo to velkou paniku, takže straničtí funkcionáři tam povolali rovnou pohotovostní oddíl z Budějovic.“

Jen tři písničky

Na žádost místních občanů dorazila do obce dvojice z orgánu KOVP (Komise pro ochranu veřejného pořádku), která požádala předsedu Národního výboru v Rudolfově o okamžité zrušení koncertu. K tomu došlo ještě před vystoupením pražských Plastiků a DG307. „Bylo nás tam opravdu hodně, už před příjezdem kapely a další příjizdělí, nejen místní, ale z celé republiky. Plastici nezačali ani hrát, když začala příjizdět auta VB. Začal být chaos, ze kterého já jsem utekla, jelikož jsem začala mít strach, a to oprávněně,“ popsala Lenka Honnerová. Skupina Adept stihla odehrát tři písničky, když do Rudolfova v 17.15 hodin dorazila skupina asi 15 příslušníků Veřejné bezpečnosti z Budějovic. Koncert byl okamžitě ukončen a návštěvníci měli vyklidit sál, což učinili bez protestů, jak dokládá zpráva Krajské SNB: „Při příchodu bylo v sále 380 mladých lidí (dle vstupenek) a nejištěný počet jich byl kolem objektu. Hudba hrála divoké hlasité skladby, přičemž někteří hudebníci stáli i na stolech. Dva až čtyři páry tančily výstřední tance. Vzhledem k tomu, že soubor neměl povolení k vystupování, byl vedoucí vyzván, aby sdělil přítomným, že z těchto důvodů se nebude v zábavě pokračovat, a požádal, aby opustili sál. Po výzvě začali sál skutečně opouštět a nedošlo k žádné výtržnosti.“

Obušky, slzný plyn, štěkot psů

Venku byli vyzváni všichni, kdo nebyli z Českých Budějovic, aby do 20 hodin opustili město. Lidé začali pískat a křičet: Gestapo! a požadovali vrátit peníze za vstupné. To zasahující policisty rozzuřilo a rozhodli si to s „vlasatci“ vyřídit. V 18 hodin dorazily do

Rudolfova posily, dalších 67 „esenbáků“ včetně 25 psůvodů s vlčáky, kteří účastníky koncertu hnali jako zvěř do Českých Budějovic. Obušky, slzný plyn, štěkot psů a řev sirén dokreslovaly obraz násilí na pětikilometrové cestě. „Lidé utíkali do Budějovic pěšky a příslušníci je mlátili hlava nehlava, a to většina z nich byla nezletilá. Já to zbáběle sledovala z balkonu našeho domu. Bydleli jsme na Lanovce přímo proti vyšetřovně StB. Hodně lidí bylo pomlácených, spoustu jich zatkli. U estébáků se svítilo a bylo rušno až do rána,“ popsala Lenka Honnerová. Při výsleších byli místní účastníci ostříhání, asi stovku návštěvníků koncertu z Prahy nahnali policisté do nádražní haly, kterou neprodyšně uzavřeli. V hale čekali na příjezd rychlíku do Prahy ve 21.20 hodin, aniž by tušili, že to nejhorší je teprve čeká. Policisté je nahnali do podchodu, kde je brutálně mlátili obušky, kopali a sráželi k zemi, rozběsnění vlčáci s tvrdými náhubky jim působili bolestivé podlitiny. Nádražím se rozléhal zoufalý křik a zuřivý štěkot. Cestující nechápavě přihlíželi policejní brutalitě, kdo projevil nesouhlas, byl předveden k výslechu.

Masakr na nádraží

Do Prahy jeli návštěvníci koncertu namačkání v jednom speciálně přistaveném vagónu v doprovodu 25 pohraničnicků a pěti psůvodů, během cesty je policisté vyslýchali a fotografovali, aby mohli být následně perzekuováni ve školách a na pracovištích. Dohromady policisté vyslechli 300 účastníků koncertu. Studenti museli podepsat prohlášení, že se již nikdy nezúčastní akce „vlasatců“, jinak proti nim bude postupováno s největší přísností. Někteří nemohli k maturitě či na vysokou školu, jiné čekalo rovnou vyloučení. Mladí dělníci vyslechli výhrůžky výpovědí, pokud se neostříhají a nepřerušují kontakt s lidmi z okolí Plastiků. Za návštěvu koncertu v Rudolfově putovali do vězení tři mladíci za „spáchání trestných činů“ útok na veřejného činitele a výtržnictví – dvacetiletý Jan Pyšný na 14 měsíců, čtyřiatdvacetiletý František Česka na 8 měsíců a pětadvacetiletý Roman Janeček na 5 měsíců. Tři dívky dostaly podmíněně tresty – devatenáctiletá Helena Kropíková (7 měsíců se zkušební dobou 3 roky) a osmnáctiletá Jana Turková (7 měsíců se zkušební dobou 2,5 roku). Prodavačka v nádražním kiosku Helena Mourečková, která nesouhlasila s policejní brutalitou, odešla od soudu s podmíněným trestem na 3 měsíce podmíněně se zkušební dobou jeden rok.

Počátek Charty 77

Koncert znamenal konec pro restauraci Na Americe, která byla rozhodnutím Městského národního výboru v Rudolfově hned 1. dubna 1974 dočasně uzavřena, s tím že bude fungovat pod novým názvem Na sídlišti, s novým vedoucím a personálem a bez tanečního sálu. Nakonec však zůstala zavřená až do roku 1991. V oficiálních sdělovacích prostředcích se o policejním zásahu v Rudolfově neobjevila žádná zmínka, komunistická propaganda však využila rudolfovský koncert v normalizačním seriálu Třicet případů majora Zemana, konkrétně v dílu Mimikry z roku 1978. František Česka, který byl při tanci na koncertě v Rudolfově zachycen v policejním albu, se stal přebobrazem zfetovaného „androše“, kterého si zahrál Jiří Lábus. Zásah proti účastníkům koncertu měl být exemplární výstrahou pro publikum skupiny The Plastic People of the Universe a dalších nepovolených kapel a písničkářů, které režim považoval za nebezpečné protistátní živly. Je proto ironií, že další proces s undergroundovými hudebníky odstartoval opoziční hnutí Charta 77 a přitáhl mezinárodní pozornost k porušování lidských práv v komunistickém Československu.

Vzpomínky pamětníků uvedené v tomto článku jsou zachyceny ve sbírce Paměť národa, kterou spravuje nezisková Post Bellum.

Zdroj: https://www.denik.cz/z_domova/brutalni-nasili-a-chaos-pred-45-lety-policie-rozehnala-festival-v-rudolfove-20190328.html?utm_source=www.seznam.cz&utm_medium=sekce-z-internetu

Listování v Rudolfově

V úterý 2. dubna pořádala Kulturně školská komise města Rudolfova v Hornickém muzeu Listování – scénické čtení. Tento projekt byl zde již po třetí, tentokrát ale přijel přímo jeho autor, známý herec Lukáš Hejlík. Představil nám knihu Co by můj syn měl vědět o světě. Zcela zaplněný sál se smál příběhům o rodičovství v jednadvacátém století.

Tato přitažlivá forma čtení je zajímavá nejenom pro dospělé, ale hlavně i pro děti. Proto ve spolupráci se ZŠ Rudolfov uspořádáme Listování i pro děti ze školy. Koncem dubna se menší děti mohou těšit na knihu Dobrodružství strýčka Ludvíka a větší děti na knihu Můj příběh od Usaina Bolta. Opět do Rudolfova přijede Lukáš Hejlík, tentokrát si ale přizve kolegu Alana Novotného, herce z Městského divadla Brno.

Mgr. Petra Kuboušková

Rozhovor s Lukášem Hejlíkem

Poznal jsem v životě hodně hvězd showbyznysu i jejich hvězdných manýrů. O to víc příjemné bylo pro mne setkání s hercem sympatíkem Lukášem Hejlíkem. Přijel do našeho muzea se svým pořadem LISTOVÁNÍ. Od takové seriálové a filmové celebrity bych čekal příjezd v posledním typu vozu BMW. Ne, přijel vlakem a MHD. Včas! Nepotřeboval ani luxusní šatnu s vybraným občerstvením. Nechtěl ani kávu, stačila mu sklenka vody. Jeho mladistvý vzhled a až chlapecká bezprostřednost tak navodila vřelou atmosféru pro náš rozhovor i pro jeho následující pořad.

Po absolutoriu Obchodní akademie v Lounech jste vystudoval Vyšší odbornou hereckou školu v pražské Michli. Co vás vůbec přivedlo k herectví?

Byla to v podstatě náhoda. Na hodině španělštiny na obchodní akademii jsem dostal nápad secvíčit krátkou divadelní etudu ve španělštině, na motivy textu Krvavé svatby Federica Garcii Lorcy. A mě, do té doby nepolíbeného, ale už v pubertě, to nesmírně bavilo. Dal jsem to dohromady i režijně. Všecky jsem buzeroval, aby to bylo takhle a takhle, a dost mi na tom tehdy záleželo. A to byla vlastně moje první divadelní zkušenost.

S maminkou jsem pak chodil do Městského divadla Most, kde jsme měli předplatné. Ale že bych do té doby, to znamená do sedmnácti, osmnácti, v sobě cítil jakési herecké ambice, to tedy absolutně ne. Ale tahle náhoda, a v podstatě asi první, nejnaivnější zkušenost, mě nasměrovala pokračovat dál a dál. A zajímat se o herectví víc.

Své první angažmá jste získal v Jihočeském divadle. Jaký máte vztah k Českým Budějovicím, potažmo k jižním Čechám? Víím, že jste rodákem z Mostu...

Ano, v Mostě jsem se narodil, ale pocházím z Cítolibu u Loun, což je taková malá vesnička. Do Budějce jsme šli do prvního angažmá po škole s Pavlem Oubramem, který je tam dodneška a je jedním z nejzákladnějších členů souboru. Tehdy jsme někde zaslechli, že hledají dva vysoké kluky. Řekli jsme si, že nás musejí vzít, máme přece 193 centimetrů. Tak nás oba dva vzali. Pak jsme tam ještě dostali i naši kolegyni ze školy, Věru Holou. A vlastně takhle ve třech jsme už tehdy v roce 2003 začali dělat listování.

V Budějicích jsem žil rok, a bylo to pěkný. Bydlel jsem na herecké ubytovně na sídlišti Máj. Tak jak to bývá, začal jsem zjišťovat, jak je

město krásné, až když jsem se odstěhoval. Ale rád se sem vracím...

Ve 2. řadě seriálu Ordinace v růžové zahradě, hrajete dr. Kalinu, což je vaše asi neznámější televizní role. Máte za sebou ale i telenovely Ošklivá Katka, nebo Terapie na kanálu HBO (rovněž z lékařského prostředí). Který seriál je vaším favoritem?

Vždycky říkám, že jsem z toho nejhoršího, což byla Ošklivka Katka, šel do toho nejlepšího, a to je Terapie. Tehdy ještě nebyl seriál Most. Ale samozřejmě Terapie byla parádní výzva s Karlem Rodenem, velký protiúkol, a v České republice vlastně i obhajoba role vojáka, který chodí k psychiatrovi. Seriál původně pochází z Izraele. Pak byl velký remake na HBO v Americe. V obou těchto zemích je hrdina vojákem. U nás, alespoň ještě v té době, se naši lidé vojákům spíš smáli a říkali jim zelený gumy. A když u nás někdo chodil k psychiatrovi, byl na tom ještě hůř než voják. Pro české publikum bylo trochu těžší tenhle seriál uvést, ale teď už má Terapie třetí řadu, a díky ní se lidi zpětně dívají na ty starší díly. Takže to byla nejlepší televizní práce.

Pak mě ještě bavil seriál Základka. A Ordinace je nejzákladnější, protože na ní kouká nejvíce lidí. Už v ní nehraju tři a půl roku. Ale díky častému opakování Ordinace pořád ještě přikládá pod kotel!

Zanedlouho vyjde vaše kniha s titulem Lepší je si trochu zajet než se hodně spálit, aneb GASTROMAPA LUKÁŠE HEJLÍKA. Nabízí se hned dvě otázky: jaký máte vztah k cestování a jaký máte vztah k jídlu?

Ano, knížka vyjde 15. května. Mám za sebou už knížku Gastrokroužek, což je vlastně kuchařka, kterou jsem vytvořil se svými kamarády, ať už nadšenci, nebo bloggery profesionály. Ale Gastromapa je opravdu můj srdeční projekt. Dělam na ní už 5 let. Každý den přináším jeden tip, kam se můžete vydat a takzvaně „nepsalít se“. Někdy je lepší si trochu zajet a funguje to neskutečně dobře. A vlastně bych to nemohl dělat, nebýt Listování. Protože právě Listování mě vyhání do Rudolfova, a dnes ještě do Strakonice. A pozitíří do Brna. Včera jsem byl v Jihlavě, ale především zase (no vidíte!!!) v Budějicích. A díky cestování, a díky tomu, že mám taky hlad, mám i dobrý vztah k jídlu. Jsem jeho fanoušek. Ale jsem taky fanoušek pěkných odvážných příběhů a baví mě, když někdo podniká v gastronomii a jde trochu proti proudu. Když je odvážný a ve svém městě nebo vesnici je trochu nekonvenční. Koneckonců nemusí to být nějaká divoká alternativa. Může to být třeba jen nějaký správný venkovský hostinec. A tyhle příjemné zážitky přenáším na svou gastromapu. Současně s tím doporučuji asi 900 (?), no (??), dneska to už bude možná přes 1000 doporučení na celé mapě Česka. Knížka se jmenuje 365 a je v ní 365 mých největších lásek ve všech žánrech. Ať už to jsou stánky ztracené v lese, ať je to luxusní fine dinig, kavárna, nebo hospoda, kam se jde na pivo.

Co připravujete v nejbližší době?

No, to je právě tahle knížka, která vyjde v květnu. A pak se připravuju na to, že budu odpocívat a spravím si záda!

Děkuji vám za rozhovor.

Není vůbec za co!

S Lukášem Hejlíkem rozmlouval Jiří Maškovský (2. 4. 2019)

20. HORNICKÉ SLAVNOSTI

Program Hornických slavností naleznete
v příloze tohoto čísla Rudolfovských listů

24.05.19

Dáte se do zpěvu jako v tu

NOC

kdy se zasvěcuje svátek.

NOC KOSTELŮ

Strana 10 z 30-39

Rudolfov, kostel sv. Víta

19:40 - 19:55

Hudební antré

Muzika "mimo hlavní proud" v podání členů kapely 4D band.

20:00 - 20:45

Ing. arch. Jaromír Kročák - "Ač nejsem věřící, jsem silně věřící"

Povídání s promítáním o tom, čím je pro architekta Jaromíra Kročáka chrámový prostor.

20:50 - 21:10

Hudební intermezzo

V podání 4D bandu.

21:15 - 21:45

Literární čtení Petra Kroniky

Moderátor Českého rozhlasu České Budějovice a redaktor Radia Proglas vybírá a čte z knih, které jej aktuálně oslovují.

21:50 - 22:45

Chvály, díky a prosby ve stylu Taizé

Prostor pro tichou modlitbu či meditaci s možností připojit se ke chválám podle vzoru komunity Taizé.

Po celý večer je možné prohlédnout si prostory kostela sv. Víta. Toalety návštěvníci najdou na faře přes hlavní silnici naproti kostelu.

WWW.NOCKOSTELU.CZ

GROZ-BECKERT

Práce, koníčky, nebo rodina?

Mít vše pěkně v rovnováze
nemusí být prázdná fráze.

Aktuálně hledáme kolegy na pozice:
mechanik | obráběč kovů

U Sirkárny 739/3, České Budějovice; bezplatná linka: 800 500 222; www.snovaprace.cz

STŘÍPKY ZE ŠKOLNÍ DRUŽINY

Ve školní družině myslíme i na děti se specifickými potřebami, proto jsme se připojili k ponožkové výzvě a k modrému dni. 21. března jsme si oblékli každou ponožku jinou a tím jsme se připojili k ponožkové výzvě, kterou si připomínáme Světový den Downova syndromu. 2. dubna ovládla družinu modrá barva, do které jsme se oblékli kvůli připojení se ke Světovému dni porozumění autismu. Při té příležitosti jsme si povídali o těchto postiženích, ale i o jinakosti každého z nás.

V dubnu všechna oddělení vyjela do Lišova do kina Svět na film Coco. Dětem se film velice líbil, ale hlavně pro ně byla zážitkem již cesta autobusem, nezbytná koupě popcornu a možnost sledovat film se svými kamarády.

Velikonoce si tradičně v družině užíváme. Nechyběla pečlivá příprava, malování vajíček, ať už voskem, či jinými metodami, vyrábění mnoha výrobků na velikonoční výstavu, kterou jsme měli jako každoročně prodejný. Všem kupujícím velmi děkujeme za podporu! Je hezké vidět dětskou radost z každého prodaného výrobku, nejlépe, pokud ho děti samy vyráběly. Nově jsme ve spolupráci s Kulturně školskou komisí nazdobili stromeček před radnicí. Věříme, že

mramorovaná vajíčka, kočky a zajíčky z vajíček vám zpříjemnili návštěvu radnice. Těsně před Velikonocemi, na Škaredou středu, jsme vyrazili k Lustenku hledat velikonoční poklad. Nejprve družstva soutěžila ve sbírání knoflíků a poté se vydala hledat poklad – čokoládová vajíčka. Odpoledne si děti moc užily.

Děti z 1. B si připomněly starobylý zvyk – vynášení Morany. Moranu jsme si z přírodních materiálů a látek vyrobili a

druhý den jsme se ji vydali utopit – rozloučit se se zimou a přivítat jaro. Moranu jsme společně s říkankami a písničkami hodili do rybníka. Protože děti zároveň učíme k ochraně přírody, na zpáteční cestě jsme ji vylovili, aby nezůstala v rybníce. Také jsme se nezapomněli podívat k blízké studánce, lehce ji vyčistili a napili se chutné studené vody.

Duben jsme více věnovali ekologické výchově – slavili Den Země. Sbírali jsme odpadky v okolí školy. Děti se

vždy velmi diví, kolik jich v tak krátkém úseku najdou. Je až s podivem, jak je tato aktivita baví, ale věřím, že se z této „zábavy“ i poučí do budoucna. Doplnili jsme tak povídání o důležitosti třídění odpadu, ochrany Země. Přčetli jsme i knihu Třídilka, pro snazší zapamatování si nádob na tříděný odpad.

Konec dubna patří čarodějnicím, jinak je tomu v družině. Předposledního dubna jsme si udělali Čarodějnický rej. Počasí nám bohužel nepřálo, ale neodradilo nás to a naplno jsme si užívali přímo ve škole. Malé čarodějnice a malí čarodějové obléтали jednotlivá stanoviště a plnili úkoly – hod hadem do „polévky“, skákání v pytli, podbíhání lana. Ukázali, jak umí balancovat i jak umí řídit při diskotéce. Všichni čarodějové si zasloužili sladké odměny.

Mgr. Petra Kuboušková

... A CO NAŠI NEJMENŠÍ ?

SVĚTOVÝ DEN POROZUMĚNÍ AUTISMU 2. 4. („SLYŠÍM, VIDÍM, MLUVÍM A VNÍMÁM JINAK“)

Naše školka se již tradičním způsobem zapojila do celosvětové kampaně „Light It Up Blue“ (Rozsviťme se modře) na podporu lidí s poruchami autistického spektra. Cílem této kampaně je především upozornit a informovat veřejnost o autismu. Proč modrá? Modrá je barvou komunikace a sebevyjádření, což je jedna z oblastí, ve které mají lidé s poruchou autistického spektra největší potíže. Děti i naše paní učitelky vyjádřily svou podporu lidem s AUTISMEM tím, že přišly do školky v modrém oblečení.

Poté jsme pořádali již tradiční focení v „modrém“. Všichni „modráci“ obdrželi za vyjádřenou podporu sladkou odměnu. Děkujeme všem, kteří se připojili k výzvě a šířili povědomí o této problematice a smysluplně podpořili dobrou věc.

„LIDÉ S AUTISMEM JSOU OBYČEJNÍ LIDÉ... S AUTISMEM.“

VELIKONOCE – SVÁTKY JARA

Velikonoce jsou v naší mateřské škole především oslavou jara. Děti malovaly a zdobily vyfouknutá vajíčka, vyráběly ovečky, zajíčky, slepičky a kuřátka z papíru. Naučily se tradiční velikonoční koledy, básničky, říkanky i písničky. Také jsme si povídali o historickém původu Velikonoc, jaké jsou jejich symboly a tradice. Dále jsme s dětmi sázeli velikonoční okení. Děti si tak domů odnesly vzrostlé okení s malovanými vajíčky a zápichem zajíčka a pro kluky bylo připraveno překvapení v podobě pletených pomlázek na velikonoční koledu. Celý velikonoční týden jsme si s dětmi moc užili.

PROCHÁZKA JARNÍ PŘÍRODOU

Přicházející krásné počasí nám umožnilo společnou vycházku do přírody. Děti se seznámily se změnami, které jsou spojené s jarem. Během vycházky děti pozorovaly měnící se přírodu, poznávaly jarní květiny, stromy, hmyz, záhonky a kvetoucí zahrady. Venku jsme si s dětmi zahráli různé pohybové hry a vyprávěli si příběh o tom, jak ze semínka vyrostle kytička. Počasí nám přálo, a tak jsme se celé dopoledne velmi dobře bavili a zároveň jsme si odnesli mnoho nových poznatků a vědomostí.

DEN ZEMĚ – 22. 4. JE DEN VĚNOVANÝ NAŠÍ ZEMI

„Den Země“ jsme v naší mateřské škole pojali tak, že jsme si s dětmi nejdříve povídali o tom, jak se můžeme starat o naši ZEMI. Poté jsme si s dětmi zopakovali pravidla třídění odpadu a barvy kontejnerů. Tematicky jsme si vyrobili naši planetu ZEMI. Při vycházkách jsme si všimli, co do přírody nepatří a následně jsme uklidili nepatřičný materiál před mateřskou školou a v jejím okolí. Děti se při těchto aktivitách učily spolupracovat v týmech a šlo jim to výborně. Naše mateřská škola je dlouhodobě zapojena do dvou projektů a to sběr hliníku, papíru a ekoprojektu a tím přispívá naší planetě Zemi a prohlubuje vztah člověka k přírodě a k ochraně životního prostředí.

OSLAVA DNE MATEK

Ve druhém květnovém týdnu jsme se s dětmi připravovali na OSLAVU DNE MATEK. Děti si pro své maminky vyrobily různá práníčka, kytičky a jako poděkování za jejich péči a něhu si připravily báseň a vyrobily voňavá mýdla. S dětmi jsme si v tomto týdnu povídali, jak vypadá jejich maminka, co dělá, co jí udělá radost, také jsme pro ni navlékali korále a na závěr jsme si ji nakreslili.

MÝDLOVÉ BUBLINKY

Této akci se zúčastnila celá mateřská škola. Na začátku programu se děti hravou formou seznámily s výrobou mýdla a jeho využitím. Pak přešly k samotné výrobě mýdla, měly možnost si vybrat z různých motivů silikonových forem. Poté si zvolily sypkou přísadu v podobě bylinek, kterou následně zalily rozehrátým mýdlem s medem a nakonec zakapaly vůní a barvou, dle své představy a fantazie. Děti to moc bavilo a udělaly radost svým nejbližším, které mýdlem obdarovaly.

NÁVŠTĚVA MÍSTNÍ KNIHOVNY

V rámci našeho tématu jsme s dětmi navštívili místní knihovnu, kde se děti seznámily s prostory knihovny a naši paní knihovnicí. Paní knihovnice byla moc milá a hodná a nachystala si pro nás pár knih ke zhlédnutí. Děti si udělaly pohodlí na velkých polštářích, zahrály si doplňovačku, kvíz, také jsme si zazpívali písně o zvířátkách a řekli si pár básniček. Na závěr jsme dostali omalovánky a knihu na

čtení před spaním v mateřské škole. Děti byly nadšené z této exkurze, jelikož pro většinu z nich to byla první návštěva.

CO NÁS ČEKÁ V ZÁVĚRU ŠKOLNÍHO ROKU?

V nadcházejících měsících nás čeká pestrý program akcí, divadel, exkurzí a školních výletů. V polovině května navštíví naši předškoláci Základní uměleckou školu v Českých Budějovicích a zajedou se podívat na exkurzi do Jaderné elektrárny Temelín. Den děti oslavíme společně s dětmi na zahradě mateřské školy, kde pro ně bude přichystán balónkový program v podání bublinkářky a kouzelníka z DUOJAKING PRAHA. Školní rok zakončíme již dlouho očekávanými výlety po jižních Čechách. V průběhu měsíce června navštívíme Hvězdárnu a planetárium v Českých Budějovicích. Také je domluvena exkurze u Hasičského záchranného sboru a ukázka záchrannářů. Jednotlivě na třídách proběhne opékání špekáčků a chození s dětmi na zmrzlinové pokušení. Některé třídy navštíví zábavný park PANDA, HRŠTĚ BEZ BOT NEBO SOLNOU JESKYNI. V závěru školního roku se jako již tradičně rozloučíme s našimi předškoláky slavnostním pasováním na školní zahradě.

Tímto Vám za celý kolektiv mateřské školy přeji krásné prožití letních prázdnin a slunečné dovolené. ☺

Bc. Markéta Kopfová

ZE ŠKOLNÍCH LAVIC

„Den Země 2019“

Světový „Den Země“ se slaví 22. dubna. My, kvůli počasí a dalším mimoškolním akcím, vyrazili na tradiční projekt environmentální výchovy 2. stupně ZŠ Rudolfovo až 10. května. Letos s tématem „Cestou pod korunami stromů...“.

Po trase „škola – Jarval – Mrhal – hluboký les“ – SK Hlincovka“ se rozmístilo 24 deváťáků na deseti stanovištích se soutěžními úkoly. Za nimi pak v časových intervalech vyšli se svými učiteli žáci 6. až 8. ročníku, rozdělení do šesti družstev po třídách. Tenhle léty prověřený a funkční model projektu sice každý zná, ale já se každoročně těším, jak se teoretické otázky (připravuji já – letos na téma třídění odpadu a recyklace) a praktické úkoly (připravují si žáci 9. ročníku samostatně, často jen s malou korekcí) uvedou na místě „do života“. Prostě jaký bude mít náš „Den Země“ ohlas. Jestli bude žáky bavit – ať už soutěže na stanovištích nebo jen obyčejný pobyt v lese s pohledem do zeleně místo na displej. Sleduji, zda se plní můj cíl projektu, tj. nenásilnou formou a metodami předat znalosti o živé a neživé přírodě, vztazích mezi organismy a jejich životním prostředím navzájem. Zkrátka pomoci utvářet zdravě ekologický pohled na planetu Zemi.

Zakončení na hřišti SK Hlincovka s možností sportovního vyžití jen pobyt na „čerstvém vzduchu“ doplňuje. Většina žáků hrála míčové hry, někteří zkusili trampolínu a jiní klidně odpočívali nebo se občerstvovali.

Který kapitán přinesl do cíle kartu s největším počtem bodů, není tolik důležité. Přesto to byla soutěž a diplomy a ceny byly při závěrečném hodnocení předány prvním třem družstvům:

místo	družstvo	kapitán	body
1.	6. B	Lucie Vavříková	76,25
2.	8. B	Petr Koupal	75,50
3.	6. A	Petr Hruška	69,00

Gratuluji!

Malé odměny z příspěvku SRPDŠ si ovšem odnesli všichni účastníci akce a deváťáci navíc pochvalu za přípravu praktických úkolů a organizaci na stanovištích. Sami na místě viděli, jestli se jim jejich práce zdařila a dokázali soutěžící zaujmout. Možná si i uvědomili, jak těžké to s nimi občas mají jejich vyučující ☺.

Nejlépe hodnocenými organizátory na stanovištích se stali: Jaroslav Žoček, Jiří Bradna, Roman Tůma, Iva Brůhová a David Pham.

Ve fotogalerii na webu školy najdete hlavně dokumentaci z cesty družstva 8. A, které mělo startovní číslo jedna.

Přeji Vám všem krásné prázdniny a dovolené s dny prožitými v přírodě!

Mgr. Jana Vašková

Práce s nadanými žáky – „Přírodovědná setkání 2019“

Jihočeský kraj v rámci systému podpory nadání financuje prostřednictvím různých organizací programy, které jsou svým obsahem nadstavbou běžného vzdělávání. Žáci zde mohou uplatnit svůj talent a chuť objevovat, načerpat motivaci a inspiraci do dalšího studia.

Do praktické výuky přírodních věd pro nadané žáky se již potřetí zapojila i naše škola. Vybrala jsem a se žáky absolvovala semináře „Víme, co jíme aneb potraviny pod lupou“ a „Fotosyntéza“. Garantem programů byla Bc. Eva Vintrová, metodik vzdělávání z Národního institutu pro další vzdělávání v Hlinsku, lektory pak vyučující přírodopisu Gymnázia Jírovcova v Českých Budějovicích. Seminářem o potravinách 15. 1. prošli: Mikhail Baturin (7. A), Martin Šimek (7. A), Markéta Čeňková (8. B) a Julie Macurová (8. B). Pod vedením Mgr. Miroslavy Sekyrkové převážně pracovali ve školní laboratoři a prováděli důkazy jednotlivých složek vybraných potravin.

Semináře o fotosyntéze 10. 4. se zúčastnili: Teodor Breko (7. A), Vlastimil Jiráň (7. A), Maria Baturina (9. r.) a Iva Brůhová (9. r.). Spolu s lektorem Mgr. Martinem Kostkou, PhD. si zopakovali teoretické poznatky o fotosyntéze a v praktické části se zaměřili na fotosyntetická barviva.

V závěrech obou setkání žáci vyplnili dotazníky, ve kterých anonymně na jednoduché škále hodnotili obsah, formy a metody výuky, měli možnost vyjádřit se k osobám lektorů a jejich schopnostem zaujmout. Domů si mohli odnést pracovní listy a všichni dostali potvrzení o účasti.

Tak jako v předchozích letech jsem se se žáky shodla, že programy byly zajímavé, přinesly nové poznatky a do budoucna jim mohou pomoci při rozhodování, jakým směrem se jejich talent a studijní předpoklady mohou dále rozvíjet. Zúčastněné žáky chci za jejich přístup k seminářům pochválit, svým aktivním zapojením do činností dobře reprezentovali ZŠ a MŠ Rudolfov.

Mgr. Jana Vašková

Den v Bavorsku

Posledního dubnového dne se vybraní žáci 3. a 4. ročníku základní školy nemohli dočkat. Právě ten den se uskutečnila dlouho očekávaná cesta do bavorského města Kirchdorf im Wald. Právě tam se totiž nachází škola, se kterou ZŠ Rudolfov v rámci projektu Jazykového kompetenčního centra pro němčinu a češtinu navázala v letošním školním roce spolupráci.

Rudolfovští žáci byli spolu se svým pedagogickým doprovodem uvítáni v samém srdci městečka – u bran místního svatostánku. Právě v něm se jako každoročně konalo hudebně-divadelní vystoupení, na které jsme byli pozváni. Nutno podotknout, že představení mělo díky netypickému prostředí kostela neopakovatelnou atmosféru, kterou ještě umocnily písně dětského sboru žáků místní školy.

Po tomto neopakovatelném zážitku se celá rudolfovská výprava vydala na cestu k tamní základní škole. Všem se nám dostalo vřelého uvítání od místních pedagogů v čele s ředitelkou školy, paní Michaelou Ertl-Altman.

Aby se české a německé děti mezi sebou seznámily, byla pro ně

připravena celá řada aktivit, díky nimž se trochu poznaly a vzájemně se představily. Po výborném obědě se české děti rozdělily do skupin, z nichž se každé ujala dvojice německých dětí, která je ještě v doprovodu dospělého provedla všemi místnostmi školy. Prohlédli jsme si tak nejen třídy, ale i tělocvičnu, školní pozemky či speciální učebny na výtvarné a pracovní činnosti, hudební třídu či místnost sloužící jako čítárna.

Posledním bodem programu byla návštěva nedaleké farmy s lamami alpaka. Protože nám počasí přálo, vydali jsme se do vedlejší obce všichni společně po svých. Na konci této procházky na nás již čekala majitelka a provozovatelka farmy, která se svou rodinou chová kolem pětácti kusů těchto zvířat a zprostředkovala nám o nich spoustu zajímavostí. Velkým zážitkem pro všechny zúčastněné byla možnost volně se pohybovat ve výběžích se zvířaty a dle libosti si je hladit.

Děti si den v zahraničí velmi užily a již se moc těší na druhé setkání, kdy tentokrát přivítají žáky z Kirchdorfu doma v Rudolfově.

Mgr. Michaela Mikulášková

Zahraněční návštěva v ZŠ Rudolfov

V pátek 3. května 2019 vyvrcholil projekt přeshraniční spolupráce Jazykového kompetenčního centra pro češtinu a němčinu, kterého se v letošním školním roce účastnili žáci 3. a 4. tříd ZŠ Rudolfov.

Kolem desáté hodiny dorazili do Rudolfova žáci základní školy Kirchdorf im Wald v doprovodu svých učitelů a ředitelky školy a naši žáci a zákyně je s radostí uvítali. Děti z obou stran hranice se na setkání velmi těšily a doufaly, že se vydaří stejně dobře, jako to předchozí v bavorském Kirchdorf im Wald. A měly pravdu.

První na program byla prohlídka školy. Bavorští žáci měli jedinečnou možnost prohlédnout si interiéry školní budovy, nahlédnout do běžné výuky českých žáků a také se částečně zapojit. Ráda bych touto cestou velmi poděkovala kolegyním Lence Kubíkové a Miroslavě Hněvsové, které umožnily nahlédnout do výuky žáků prvních tříd a dále Petře Ditrichové a Jitce Hajné, jež uvítaly německou výpravu ve svých hodinách pracovních činností a anglického jazyka.

Další minuty pobytu na rudolfovské základní škole strávily děti v aule školní družiny, kde si společně zahrály několik her a procvičily nabyté znalosti českého a německého jazyka. Následně se všichni přesunuli na oběd do místní jídelny.

Opolední program pak všechny účastníky exkurze zavedl před brány Zoologické zahrady Hluboká, kde na děti čekala, kromě místních zvířecích obyvatel, i celá řada záhadných úkolů. V namíchaných skupinkách se pak děti v doprovodu učitelů pustily do společného pátrání po odpovědích, během čehož mezi sebou musely spolupracovat.

Díky již druhému společně strávenému dni se mezi dětmi začaly vytvářet přátelské vazby a bylo hezké pozorovat, jak se spolu snaží jakýmkoliv způsobem dorozumět. Doufejme, že i v následujícím školním roce bude tato slibně rozjetá spolupráce mezi školami pokračovat.

Mgr. Michaela Mikulášková

ZPRÁVIČKY Z MUZEA A KULTURY

**Od permoníků
až k císaři**

**PROGRAM PRO DĚTI
I DOSPĚLÉ**

*Společné tvoření
Okénko do pohádky
Hudební vystoupení
Vernisáž výstavy obrazů
Kostýmovaná prohlídka expozice
Překvapení*

**Hornické muzeum Rudolfov
14. 6. 2019 17- 21 hodin**

Irena Kovářová VÝSTAVA OBRAZŮ

**Hornické muzeum Rudolfov
19. 7.- 25. 8. 2019**

Vernisáž výstavy: 19. 7. 2019 od 18:00 hodin
Vernisáž hudebně doprovází "Evergreen band"

Irena Kovářová žije a tvoří v Rudolfově v areálu
Pozemské nebe.

Více na: www.pozemskenebe.cz

V letošním roce nás čeká rozsáhlá oprava zařízení palírny

Po loňské nadprůměrné úrodě všech druhů ovoce jsme zahájili pálení ovocných kvasů téměř o měsíc dříve než obvykle. Stejně tak jsme zahájili moštování ovoce, kdy od 20. 8. 2018 do konce října 2018 jsme zpracovali okolo 10 tun ovoce. Pálení kvasů bylo zahájeno 27. 8. 2018 za přítomnosti pracovníků Celní správy České Budějovice. Nejprve jsme zpracovávali kvasy z měkkého ovoce (rybíz, mirabelky, třešně, višně a meruňky), pak následovaly kvasy z jablek a hrušek a nakonec kvasy ze švestek, kterých bylo nejvíce. Chtěl bych zde podotknout, že kvalita vyrobené pálenky závisí na kvalitním kvasu, který je vyroben ze zdravého a zralého ovoce. Pokud potřebují zájemci o pálení poradit, rádi každému poskytneme informace, jak kvalitní kvas připravit.

Za sezónu 2018 – 19 bylo uspokojeno 953 zákazníků, bylo zpracováno 167 382 litrů kvasu a vyrobeno 12 836 litrů pálenky. Pálení bylo ukončeno 1. 4. 2019.

Loňská bohatá úroda se podepsala zejména na opotřebení měděných kotlů, které jsme museli během provozu několikrát opravovat. Proto bude provedena výměna obou kotlů a oprava měděného potrubí. Současně s tím bude rozebráno a vyčištěno celé zařízení palírny, jako jsou chladiče, destilační přístroje na vodu a další. 15. dubna bylo započato s bouráním zdiva pecí, vyjmuty oba kotle a rozebráno potrubí. Výrobou nových kotlů a opravou potrubí jsme pověřili firmu, se kterou máme dlouhodobé dobré zkušenosti. Nové kotle by měly být vyrobeny do konce července letošního roku. V letošním roce se již tradičně uskutečnil jubilejní 10. ročník soutěže „O Pálenku Rudolfovských“. Do soutěže se v letošním roce přihlásilo 65 účastníků, odborná degustace proběhla 13. 4. 2019 v klubovně palírny. Do odborné komise byli jmenováni zástupci veřejnosti, sportovců, hasičů, zahrádkářů a zástupce Města Rudolfov. Z těchto vzorků bylo vybráno 10 nejlepších, které postoupily do veřejné degustace, ta se konala 27. 4. 2019 v Hornickém muzeu. Zde přítomní občané z 10 zařazených vzorků vybrali ten nejlepší. S potěšením můžeme konstatovat, že vítězem se stal rudolfovský občan MUDr. Jan Hůlka, kterému blahopřejeme.

Závěrem bych chtěl poděkovat všem, kteří se na organizaci této akce podíleli, zejména pak vedení města Rudolfova. Velice nás však mrzí, že naši občané, i členové zahrádkářské organizace, mají tak malý zájem o tuto tradiční akci.

Jiří Merle, předseda ZO ČZS Rudolfov

VÝSTAVA OBRAZŮ JANY ROSELLI

Hornické muzeum RUDOLFOV

14. 6. - 14. 7. 2019

vernisáž proběhne 14. 6. 2019 v 19 hodin

Zprávičky připravili Jiří Malšovský a Jana Malšovská

SK Rudolfovo ČASPV

V září 2018 jsme zahájili cvičení pro rodiče a děti a pro předškolní a školní děti. Cvičíme každé úterý od 15.30 hodin do 17.30 hodin.

Děti z oddílu předškolních dětí se učí základům gymnastiky, které jsme dne 30. dubna 2019 prověřili soutěží v gymnastice. Děti soutěžily v jednoduché sestavě na lavičce, v akrobacii a v přeskoku bedny.

Soutěže se zúčastnilo 25 dětí ve věku 4 až 8 let. Hodnocení bylo provedeno v každé věkové kategorii a ještě chlapci a dívky zvlášť.

Děti obdržely diplomy a sladkosti. Výsledky jsou zveřejněny na stránkách TJ Rudolfova.

Ladislava Skalová – cvičitelka

Soustředění Přední Výtoň

Ve dnech 26. 4. – 28. 4 se mládežnické týmy SK Rudolfovo účastnily každoročního jarního soustředění. Pro hráče mladší přípravky ročníků 2011–2012 to byla premiéra, mazáči ze starší přípravky A i B již měli zkušenosti z minulých let a hráči mladších žáků ročníků 2006–2007, letošní veteráni, zažili dokonce všechny destinace, ve kterých jsme soustředění kdy pořádali... Tedy Novou Včelnicí, Rapšach a letos Přední Výtoň. Celkem jelo 38 hráčů.

Přední Výtoň je malebná obec na břehu Lipna blízko rakouských hranic. Ubytovali jsme se v penzionu Vyhlička. Místní kuchyni i rekreační domky už pro nás v únoru vyzkoušeli starší žáci, kteří si zde odbyli soustředění zimní. Každá chatka byla pro 4 hráče, měla dva oddělené pokoje, předsíň a vlastní sociály. Tréninkové plochy byly k dispozici dvě – malé hřiště přímo nad chatkami a 300 m směrem k Lipnu velké fotbalové hřiště, sice trochu zarostlé pampeliškami, ale zato s nádherným výhledem. Bonusem bylo beach volejbalové hřiště, kde jsme hned první den, dokud bylo teplé slunečné počasí a vyhrátý písek, absolvovali velkou část odpoledního tréninku. Ti nejmenší se sice na to, že by měli hrát fotbal v písku bosí, moc netvářili, ale během několika málo minut se nevšedním prožitkem natolik nadchli, že následně byl problém je z hřiště dostat.

Přestože v rámci soustředění hráči projdou 6 – 7 běžných tréninkových jednotek (což v sezóně trvá u přípravky téměř 2 měsíce, u žáků měsíc), to nejdůležitější se neodehrává na hřišti, ale mimo něj – ve chvílích volna, když je prostor pro drobné lumpárny, neřízenou (a mnohdy nezřízenou) zábavu, interakci napříč kategoriemi a posilování kamarádských vazeb mezi spoluhráči. Mladší žáci tak zavazovali benjamínkům tkaničky, všichni kolektivně hledali ztracené míče (kartáček, peněženku, karty, plavky, dres...), postele pod nápojem pohádky sledujících nebo jen tak klábosících kamarádů div nepraskaly, jeden koupil pro všechny chipsy, druhý oplácel limonádou atd.

V sobotu jsme hráče za vzorné chování vzali do akvaparku v nedalekém Lipně nad Vltavou, kde mohli hodinu řádit v bazénu nebo relaxovat ve vířivce. Někteří se neúspěšně snažili utopit trenéra Honzu, zbylí trenéři dohlíželi na to, abychom odjízďeli ve stejném počtu.

Neděle byla ve znamení balení. Rodiče, pokud se vaše ratolesti doma tváří, že neumí uklízet, ustlat, neví, kde je koš a podobně, je to jen kamufláž! Všichni zvládli sbalit a uklidit bez pomoci a následná kontrola proběhla k naprosté spokojenosti trenérů. Po obědě mladší žáci vyrazili na domácí zápas, který, byť s těžkým nohama zato nabyti právě získanými zkušenostmi, vyhráli. Přípravky čekala již tradiční honba za pokladem, tentokrát jsme se vydali po stopách obávaných lipenských pirátů a cesta nás oproti veškerým předpokladům nezavedla ani na loď, ani na pláž, ale na starý hřbitov u opuštěného tábora, kde ti proradní lotři zakopali ukradené medaile a sladkosti. Společnými silami jsme našťásti vše objevili a spravedlivě rozdělili, takže nezbývalo, než se rozloučit a vyrazit k domovu. Někteří se ještě chvíli dokázali z okýnek kochat krásnou šumavskou krajinou, ale většina cestu na „Peřtát“ prospala...

Všem trenérům děkuji za obětavou činnost a profesionální práci.

Věnováno vzpomínce a památce našeho drahého kamaráda Bohumila Čenka.

Anna Matějková

Do ukončení sezóny chybí kousek

V soutěžích žen a dorostenek je již jasno. Ženy v 1. lize, druhé nejvyšší soutěže dospělých obsadily 5 příčku. S určitou nadsázkou můžeme konstatovat, přičteme-li družstva z extraligy žen, jsme na 15 místě v republice. Družstvo „B“ žen vede okresní přebor. Kapitánka družstva Monika Knorová výboru SK oznámila, že kolektiv je připraven přes kvalifikaci postoupit do krajského přeboru. Na posledním domácím zápase v lesním areálu SK přišlo přes 60 diváků. Podporu tedy mají. Držme jim tedy palce, snaha a přání nerozhodují, toliko pouze výsledky.

V soutěžích kategorie dorostenek jsme se také pohybovali na předních místech prvních lig. Ve starších dorostenkách (juniorkách) jsme soutěž vyhráli a postoupili do kvalifikace o extraligu. Zde jsme skončili na třetím nepostupovém místě. V kategorii mladších dorostenek (kadetek) jsme obsadili pátou příčku 1. ligy. Další družstvo, družstvo „B“ kadetek se z regionální soutěže prosadilo do kvalifikace o 1. ligu. V kvalifikaci uspělo. Vzhledem k tomu, že by bylo neúnosné hrát dvě první ligy, tak jsme práva hrát tuto soutěž předali Sportovnímu klubu Třebín.

V kategorii žákyň oba týmy, mladších a starších žákyň, vyhrály krajské soutěže. A dalším postupovým klíčem turnajů postoupily mezi 16 družstev na Mistrovství ČR. Je příjemné sdělit, že jsme desátí v republice. V nižších okresních soutěžích hrajeme se třemi družstvy šestek a pěti družstvy trojic. I v těchto okresních soutěžích se pohybuje na předních místech, naše „A“ družstva jsou první.

V barevném volejbalu se hráčky, věkově od první do páté třídy základní školy, nominovaly mezi 49 družstev v každé barvě, na republikové kolo barevného volejbalu v Jindřichově Hradci. Celkem do Hradce pojede od nás z oddílu volejbalu 62 hráček. V počtu týmů je to: oranžový a modrý 3, žlutý a zelený 4, červený 5 družstev.

Pravidelné sportování více jak stovky mladých lidí a dětí má velký pozitivní společenský význam. Ale také své stinné stránky a pozadí. Dnes zůstaňme při příjemném konstatování výsledků.

Jan Havelka

Ženy „B“ družstva

B. Sedláková, N. Hlízová, K. Jirsová, trenér „Kasky“,
N. Bednářová, Kl. Slabová, T. Oborná, L. Klabouchová,
M. Klimešová, kapitánka a předseda SK Hlincovka M. Knorová

Postřeh z mezikola Českého poháru v Bílovci

Probudil jsem se o něco dříve. Na vedlejší posteli ještě spí trenér Jakub. Asi dospává mé noční chrápání. Trochu je mi ho líto. Ale chtěl se podívat na Český pohár, tak ať objevuje vše, co s tím souvisí.

Dívám se do statistik veřejných dvou zápasů. Oba jsme vyhráli. Statistika mi potvrzuje celkový dojem našeho soupeření. Ptám se sebe, jak „vylepšit“ sestavu. Vždyť nás dnes čekají další čtyři silnější soupeři. Ctím názor o neměnění vítězné sestavy. Avšak ta procenta výkonnosti vypovídají o potřebě změny. Máme myslet jen na výhry, nebo si připravovat hráčky na příští sezónu? Řešení nenacházím. Snad mi pomůže ranní pohled na obličeje holek. Zda budou svěží a usměvavé, nebo smutné s rysy noční směny. Z vyhráté postýlky se mi nechce. Myslím na ty, co si mohou dopřát sobotní povalování. Ale musím. Za pár minut je potřebné něco připravit k snídani a pak k odjezdu. Co naplat, vstávám a snažím se v ranních pozdravech vypořádat pohodu družstva. Rozhoduji se. Až den mi ukáže, zda správně. Vyhráváme všechny čtyři zápasy.

Jan Havelka

stojící zleva: trenér J. Havelka, L. Vavříková, K. Jášová, E. Tinavská, V. Mrázková, T. Steinová, A. Pavlásková, trenér Ročňák
klečící zleva: H. Jaukerová, S. Páv, N. Jasečková, J. Macurová, A. Oberfalcerová, B. Anderlová

Minifotbal 2019

Dobrý den. Opět zdravím všechny fotbalové fanoušky a příznivce školního sportu ☺. Tentokrát přináším novinky z každoročního meziškolního fotbalového turnaje, který se i letos uskutečnil na fotbalovém hřišti Na Sádkách v Českých Budějovicích v termínu 16. – 17. dubna 2019.

Tento turnaj se hraje podle pravidel školního minifotbalu, tedy herním systémem 6 + 1 a každý rok se ho zúčastní kolem dvaceti škol z celého okresu České Budějovice, včetně škol přímo z Českých Budějovic. Z tohoto okresního kola pak postupuje do kola krajského pouze jeden jediný tým, tedy vítěz tohoto velkého turnaje. Tady bych se s dovolením trochu pozastavil. Hrajete – li totiž tento turnaj právě v okrese České Budějovice, dříve nebo později totiž narazíte na tým hrající pod hlavičkou ZŠ Máj, který je však tvořen hráči působící v jihočeské fotbalové akademii, takže vašim soupeřem se tak prakticky stává sehraný tým, který je při vši účtě k ostatním školám minimálně o třídu výše a v tomto turnaji prakticky nemá soupeře, což mi přijde pro ostatní kluky poněkud demotivující vzhledem k případným postupovým ambicím ☺. Sportovní projekty zvyšující kvalitu hráčů samozřejmě podporuji a jsem za to jedině rád, nakonec je to zajímavá zkušenost zahrát si proti tak kvalitnímu týmu, ale jistě mi rozumíte, proč jsem se nad tímto v rámci meziškolního turnaje, z kterého může postoupit pouze vítězný tým, pozastavil ☺.

Ale pojďme tedy k samotnému turnaji, kde byly jednotlivé školy nalosovány do skupin, přičemž každou skupinu tvořily tři týmy. Ze skupiny se pak dalo postoupit z prvního místa do druhého dne, opět do tříčlenné skupiny, ve které jste mohli bojovat o postup do semifinále, dále pak o finále nebo hrát případně zápas o třetí místo, tedy o bronzové medaile. Naše skupina z prvního hracího dne vypadala následovně: ZŠ Pohůrecká, ZŠ Církevní a ZŠ Rudolfov. Asi bych zde měl zmínit sázku, kterou jsem s klukama před turnajem uzavřel. V případě postupu ze skupiny totiž čekal ode mne na každého hráče ZŠ Rudolfova zmrzlinový pohár, takže automatická fotbalová motivace byla ještě poněkud navýšena tímto návrhem ☺. První zápas nás čekala ZŠ Pohůrecká a naši kluci předesílali, že narazíme na některé hráče z Lokomotivy ČB. Musím však podotknout, že náš školní tým letos vykazoval na prosincovém turnaji v sálové kopané takovou kvalitu, se kterou se za téměř dvacetiletou pedagogickou kariéru potkáte opravdu vyjimečně, a proto jsem klukům věřil, i když jsem očekával těžký zápas. Chtěli jsme hrát ofenzivní fotbal, ale to, co kluci začali předvádět během turnaje na trávníku, mě šokovalo. Okamžitý vysoký a agresivní pressing, zajištěná obrana s jistým gólmánem, ale především velmi rychlý přechod před bránu soupeře a vynikající kvalita při práci s míčem ve vysoké rychlosti, perfektní souhra, to vše mi, nemohu si pomoci, připomnělo herní projev Ajaxu Amsterdam procházející úspěšně letošní Ligou mistrů, pochopitelně v měřítku meziškolního turnaje základních škol. Mix hráčů z Rudolfova, Třeboně, SKP ČB a hráče Dynama ČB si opravdu neuvěřitelně sedl a ZŠ Pohůrecká to odnesla 3 : 1. V druhém zápase naši kluci vletěli na ZŠ Církevní a přehráli tento tým 3 : 0. To tedy znamenalo, že

fotbalisté ZŠ Rudolfova postoupili ze skupiny do dalších bojů a tělocvikář ZŠ Rudolfova prohrál sázku (rád!) ☺. Druhý den, tedy 17. dubna, nás čekala nově nalosovaná skupina pro postupující z předchozího dne. Vypadala takto: ZŠ Ševětín, ZŠ Trhové Sviny a ZŠ Rudolfova. První zápas a kluci opět předváděli moderní ofenzivní fotbal. ZŠ Ševětín jsme porazili 4 : 0 a čekal nás poslední zápas ve skupině, tedy ZŠ Trhové Sviny. Tento tým měl snad nejroztlejší kluky na celém turnaji a jejich fotbal podle toho také vypadal. Odstavit některé jejich hráče od míče bylo prakticky nemožné. Na vítězství ve skupině nám stačila remíza, ale záležet před vlastní bránu a hrát na remízu a rychlé brejky je možná taktické, ale také to někdy znamená čekání na gól ve vlastní síti. Za prvé to nemám v povaze a za druhé kluci hráli tak kvalitní fotbal, že jsem věřil v překonání soupeře fotbalovostí. Pokud bychom vstřelili jeden gól, bylo by podle mého názoru prakticky po zápase. Bohužel v prvním poločase jsme prohráli jeden z osobních soubojů před naší brankou, došlo k odraženému míči a dostali jsme velmi laciný gól. Přesto jsem pevně věřil, že minimálně vyrovnáme. Následně však došlo ke kritickému okamžiku turnaje. Jeden z našich nejlepších hráčů, Matyáš Hlubocký, si při blokování střely jejich nejroztlejšího hráče poranil kotník a musel být odvezen do nemocnice, čímž jsme přišli o, do té doby, skvěle fungující spolupráci s dalším klíčovým hráčem, kapitánem týmu Erikem Kryeziem. ZŠ Trhové Sviny pak již jednobrankový náskok udržela a postoupila tak do semifinále z prvního místa, kdežto naši kluci tím pádem vstoupili do semifinálových bojů z místa druhého. Tím pro nás nastaly dvě velké komplikace. Přišli jsme o rozdílového hráče a v semifinále nás místo ZŠ Baarova čekala ZŠ Máj, tedy již zmiňovaná fotbalová akademie. V takové situaci bylo těžké se zvednout a předvést menší fotbalový zázrak, takže po několika inkasovaných gólech jsem už poslal na hřiště kluky ze střídačky a kluky ze základu pošelil na konečný zápas o bronzové medaile. Hezky jsme si se ZŠ Máj opět zaběhali. Já opravdu ani nevím, kolik to skončilo. Hodně. A mimochodem, ZŠ Trhové Sviny došla do finále. Tam ovšem čekali kluci ze ZŠ Máj, takže asi tušíte, kdo se stal vítězem celého turnaje a jediným postupujícím. Nicméně gratuluji ZŠ Máj k prvnímu místu a ZŠ Trhové Sviny k místu druhému, i když si stále myslím, že druhý nejhezčí fotbal hráli naši kluci ☺. Ale zpět k boji o bronzové medaile. ZŠ Rudolfova versus ZŠ Baarova. Cítil jsem z týmu oslabeného o Matyáše touhu se semknout a porvat se o „placku“ a klukům jsem to za předvedené výkony v turnaji strašně přál. První gól však vstřelila ZŠ Baarova, ale kluci už zase hráli svůj „Ajax“ fotbal a začínali soupeře přehrávat. Z pokutového kopu jsme vyrovnali na 1 : 1 a dostali se do řady dalších šancí. Zápas však nakonec skončil touto remízou a o třetím místě a držitelích bronzových medailí tak musely rozhodnout pokutové kopy. Hráči proměňovali jeden za druhým, avšak po chvíli nás dělilo od prohry jedno úspěšné provedení pokutového kopu soupeře. Dal tyčku ☺. A mě přibýlo dalších deset šedivých vlasů ☺. Kopali už i brankáři a nakonec jsme se do výhody o jednu penaltu dostali my. Zbyl mi hrát mimo základní sestavu Martin Dlouhý. Bílý jako křída sebral

pokračování na straně 16

odvahu a šel „propálit“ jejich gólmana. Já tu pentli neviděl, musel jsem se otočit. Pak už jenom obrovský řev a naši kluci naskákání na sebe. A medaile byly doma!!! ☺

Takže co říci na závěr? Myslím, že se ZŠ Rudolfov na medaili před turnajem v Budějovicích příliš nepočítali. Kluci mi připravili krásný zážitek, na který jen tak nezapomenu, za což jim dodatečně děkuji a smekám nejen před nimi, ale opět, a to zdůrazňuji, před prací všech trenérů z jejich klubů. A speciální pozdrav pro Matyho: „Brzy se uzdrav!“

Sestava ZŠ Rudolfov:

Kreyziu Erik (kapitán), Beránek Matěj (brankář), Hlubocký Matyáš, Koupal Petr, Boček David, Tůma Roman, Štekl Václav, Dlouhý Martin, Osmani Filip, Bláha Jakub, Masopust Jan (člen vítězného sálovkového týmu nehrající zde pro zranění).

Sportu zdar a fotbalu zvlášť (Michal Bulíček, učitel TV)

Sportovní soutěže školního roku 2018/2019

2. stupeň ZŠ Rudolfov

V rámci Asociace školních sportovních klubů (AŠSK) a Sportovní ligy ZŠ se každoročně zapojujeme do meziškolních soutěží, které začínají okresními koly.

Se sportovně zapálenými děvčaty 6. tříd jsem na podzim absolvovala turnaj mladších žákyň ve florbalu, kde jsme poprvé poměřovaly svoje síly s dalšími školami. Stejně jako chlapci s Mgr. M. Bulíčkem jsme sice nepostoupili ze skupiny, ale ostudu jsme si tam neudělali. Příští rok si zahrajeme znovu.

Jaro je tradičně spojené s volejbalem. Letos jsem jela na soutěž premiérově i se staršími žáky, třebaže vím, že školní amatérský chlapecký volejbal nejde poměřovat s hrou specializovaných volejbalových tříd předem jasného vítěze – ZŠ O. Nedbala. Naše družstvo (s jediným „závodním hráčem“ Václavem Šteklm) se umístilo na třetím místě a přivezlo bronzové medaile. V boji o stříbro podlehlo těsně ZŠ Kubatova. A jiné školy odvahu přijet neměly. Tým tvořili: Štekl Václav 8. A (kapitán), Boček David 8. A, Dlouhý Martin 8. A, Havrda Tomáš 8. B, Hanák Jakub 8. B, Bláha Jakub 8. B, Pouzar Šimon 8. B, Hlubocký Matyáš 9. r., Kreyziu Erik 9. r., Tůma Roman 9. r.

Se staršími žákyňmi jsme ve volejbale vybojovali také bronz (ze sedmi družstev – 1. ZŠ Kubatova, 2. BIGY). Dívčí soutěž má již léta velmi vysokou úroveň a jakákoliv medaile je cenná. Bohužel to, že mezi sebou hrají týmy složené převážně už jen z registrovaných hráček volejbalu, odrazuje každým rokem další a další školy a amatérský sport zcela ztratil šanci. My, kdybychom neměli hráčky SK Hlincovka (děkuji tímto trenérům Hlincovky!), si také o úspěchu můžeme nechat jen zdát. Hráli jsme ve složení: Jelínková Nikola 8. A (kapitánka), Švecová Alžběta 8. A, Macurová Julie 8. B,

Čeňková Markéta 8. B, Kneisslová Natálie 8. B, Chruňáková Michaela 8. B, Baturina Máša 9. r., Sigmundová Kristýna 9. r.

Druhým jarním sportem pro 8. a 9. třídy je fotbal. Hraje se minifotbal na polovině travnatého hřiště v počtu 6+1. Děvčata i letos měla zájem (třebaže mezi nimi není žádná „fotbalistka“), takže jsme se zúčastnily v sestavě: Vegešová Adéla 8. A (kapitánka), Jelínková Nikola 8. A, Švecová Alžběta 8. A, Macurová Julie 8. B, Čeňková Markéta 8. B, Kneisslová Natálie 8. B, Janáková Nela 8. B, Beňová Sabina 8. B, Baturina Máša 9. r., Brůhová Iva 9. r., Kalinová Šárka 9. r., Šauerová Tereza 9. r. Braly jsme to jako další soutěžní sportovní zkušenost. Dívčích týmů bylo šest. Bohužel se nám nepodařilo vyhrát ani jeden zápas a nepostoupili jsme ze skupiny. Alespoň jsme mohli být svědkyněmi úspěchu chlapců, kteří s Mgr. M. Bulíčkem vybojovali na stejném turnaji 3. místo (viz samostatný článek).

Ne každý má sportovní talent. Dokonce ani ne každá žákyň, která se soutěží účastnila. Ale zájem, snaha a chuť na sobě pracovat jsou důležitým hnacím motorem (nejen ve sportu). Medaile jsou sice velkou motivací, ale pro mne jako tělocvikárku v tomto případě bonus. Hlavně chci stále při tělesné výchově slyšet to, co slyším: „Přihlásíme se na ten turnaj a budeme trénovat, budeme lepší než loni, dáme to i bez závodních hráčů, ukážeme všem, jak hraje Rudolfov, těšíme se na to...“. Jsem ráda, že mám takové žákyňe a žáky. Jsou tak pro mladší, kteří je v dalších letech ve školních družstvech nahradí, tím nejlepším příkladem.

Děkuji všem, které jsem v článku jmenovala, za pěknou reprezentaci školy a medailistům gratuluji!

Mgr. Jana Vašková

PS: Ještě se v květnu zúčastníme atletické soutěže „Pohár rozhlasu“.

■ Rudolfovské listy, periodický tisk územního samosprávného celku. ■ Vycházejí jednou za dva měsíce zdarma. ■

■ Vydává Město Rudolfov, Ke Strážnici 760/1, 373 71 Rudolfov, IČ 00245381. ■

■ Povoleno MK ČR podle § 7 zákona č. 46/2000 Sb., dne 15. 11. 2006, ev. číslo E 17140. ■

■ Příspěvky zasílejte na e-mailovou adresu rudolfovskelisty@rudolfov.cz nebo doručte do Městské knihovny Rudolfov, Adamovská 13, popř. na sekretariát MěÚ Rudolfov, Ke Strážnici 760/1, 373 71 Rudolfov. ■ Náklad 1200 výtisků. ■

■ Pravidla pro publikování příspěvků, ceník inzerce a archiv novin najdete na www.mestorudolfov.cz ■

■ Vedoucí redaktorka a grafická úprava Zdeňka Švejdomá. ■ Číslo 3/2019 vyšlo 24. 5. 2019. ■ Uzávěrka dalšího čísla je 17. 7. 2019. ■